HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 39. | Sobota (Saturday) 24. září (September) 1977 | Cena 25 centů

Nedej zahynouti nám ni budoucím! sv. Václave!

Slavný Myslbekův Svatý Václav na Václavském náměstí v Praze.

FELIX MIKULA:

DĚJINNÍ VÁCLAVOVÉ

K úvaze mě ovšem pobídl celému národu milý a kulturnímu světu známý světec, který byl prvním nositelem jména "Václav".

Za zmínku stojí původní význam jména. — Praotcové nejpravděpodobněji chtěli tímto jménem říci "více (polsky doposud "wiencej") slávy". — Tento význam zaznívá z latinské formy "Wence-sláus" (přízvuk na "a") z 10. století. — Ještě obrozenci psávali: Věnceslav, Váceslav, Vácslav.

Ušlechtilý světec 28. září byl záhy pociťován a uctíván ne pouze jako ozdoba svatyň a oltářů, ale jako národní hrdina. Proto také bylo jeho jméno v oblibě všeobecné, tedy nejen u horlivých vyznavačů "svatováclavské" víry.

Čtenářům znalým dějepisu teď připomeneme alespoň některé z Václavů, kteří vnesli "více slávy" do minulosti národa.

Vládcové českých zemí z rodu Přemyslova, pokud byli korunováni, byli téměř všichni "Václavové". — Král Václav I. (1230—1253) byl synem Přemysla Otakara I., bratrem blah. Anežky a otcem Přemysla O. II. — Jeho vnuk, král Václav II. (1283—1305), získal k české koruně ještě korunu polskou a uherskou. — Jeho syn Václav III. byl zavražděn 4. srpna 1306 v Olomouci. S ním vymřel rod Přemyslovců "po meči" a nastoupil rod Lucemburků.

Málokdo ví, že na jméno "Václav" byl pokřtěn i prvorozený syn krále Jana Lucemburského, "otec vlasti" Karel IV. (1346—78). Jako 17letý mladík se odebral za vyšším vzděláním do Paříže, kde při biřmování obdržel jméno "Karel". — Jeho syn Václav IV. (1378—1419) nezapsal se do dějin příliš "slavně" hlavně pro svoji prchlivost. Za něho byl umučen (1393) sv. Jan Nepomucký.

V 16. století upozornil na sebe kněz Václav Hájek z Libočan (1553). Jeho "Česká kronika", ač ne plně spolehlivá (zná např. dva Jany Nepomucké), poskytovala více generacím poutavý obraz o minulosti národa. — V století následujícím žil pražský rodák a světoznámý mistr mědirytu Václav Hollar. Letos vzpomenul svět třístého výročí jeho smrti. Žil ovšem většinou v Anglii. — Jezuita Václav Matěj Šteyer (1692) trvale se zavděčil r. 1669 národu založením "Svatováclavského dědictví" na vydávání českého tisku.

Z dalších Václavů, známých ze středoškolského dějepisu, buďtež připomenouti nejvýznamnější.

Pražan Václav Reiner byl mistrem freskových maleb. Jeho malby zdobí např. chrám sv. Jakuba a sv. Markéty (v Břevnově). — Buditel Václav Matěj Kramerius z Klatov (1808) vynikl jako novinář. Jeho "Česká expedice" bývala středem literárního ruchu. — Václav Stach (1831) pečoval o výchovu kněžského dorostu, ač sám byl "osvícenec". — Václav Thám (1816), znám z Jiráskova románu F. L. Věk, získal si zásluhy o české divadlo. — Totéž platí o králové-hradeckém profesorovi Václavu Klicperovi (1859), jehož veselohry jsou doposud v oblibě. — Václav Hanka (1861), bibliotekář Českého musea, stal se znám jako "nálezce" Královédvorského rukopisu. — Václav Bolemír Nebeský (1882), přítel Boženy Němcové, vynikl jako literární kritik. — Václav Vladivoj Tomek (1905) má zajištěno místo mezi popředními dějepisci ("Dějepis Města Prahy"). — Klecanský kaplan Václav Beneš Třebízský (1884) je doposud oblíbeným historickým spisovatelem. — Václav Brožík (1901) a Václav Špála (1946) byli vynikající malíři.

Ze strany nekatolíků uvedeme alespoň tři "Václavy".

Václav Koranda starší (1455?) náležel k nejradikálnějším táboritům. — Václav Koranda mladší (1519) byl utrakvistickým knězem a univ. profesorem. — Učený český bratr Václav Budovec z Budova, autor "Antialkoránu" (ostré odsouzení islámu) prosazoval proti Habsburkovi Ferdinandovi II. volbu Bedřicha Falckého. Byl proto mezi 27 pány, kteří byli 21. června 1621 popraveni na Staroměstském náměstí.

Svatý "dědic české země" je nepochybně hluboce zapsán do myslí a srdcí celého národa. — Jeho monumentální náměstí v Praze neodvážil se přejmenovat ani hnědý ani rudý okupant. Oba si uvědomili, že by se dotkli příliš nemoudře — až nebezpečně — duše národa a cítění kulturního světa.

Nakonec pak přejeme všem našim současným Václavům, aby — prodchnuti významem a kouzlem svého jména — i oni vložili "více slávy" do kulturní pokladnice národa a lidstva.

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

O PODIVNÝCH VĚCECH Z ČESKOSLOVENSKA O "METÁLU MÍRU" OSN

Pražské "Rudé právo" z 5. září si pochvaluje: "V posledních týdnech přibývá žádostí lidí, kteří bez řádného povolení opustili republiku (ponejvíce v roce 1968), anebo jiným způsobem nelegálně emigrovali — o návrat domů... Množí se též žádosti o dodatečné povolení k trvalému pobytu v cizině při současném zachování si sč. státního občanství.

Tyto žádosti se opírají o "směrnice naší vlády o úpravě právních vztahů naší republiky k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení našich úřadů"... RP pak dále dokazuje, že tyto směrnice jsou v plném souladu s obsahem a smyslem Závěrečného aktu helsinské konference... vše je novým důkazem, že všechny dohodnuté mezinárodní úmluvy čs. komunistická vláda respektuje a důsledně uplatňuje.

V dalších odstavcích citovaného článku pak už ale jen nasazuje jakýsi Karel Vaněk z RP ptačí vábničku a vyluzuje z ní jen falešné tóny "krysaře hamelnského" o tom, jak každý takový navrátilec dostane ihned po svém návratu do socialistické vlasti práci, přiměřenou svým schopnostem a kvalifikaci, aby se mohl plně uplatnit v socialistické společnosti, i když ji tak lehkovážně opustil a hledal štěstí mezi kapitalisty. Ve stáří bude plně zajištěn, je opatřen v nemoci a bude prostě zase jedním z občanů spořádaného socialistického státu. Jak jeden takový "zvlášť schopný" navrátilec dopadl, dočtete se v řádcích následujících.

□

SAMI KOMUNISTÉ TO NYNÍ POTVRDILI...

Dohad o tragickém skonu kpt. Minaříka, který se už vícekrát objevil v tisku exilovém byl potvrzen samotným **Rudým právem**, orgánem to ÚV KSČ. Rozvědčík Minařik už nebude obohacovat stránky čs. domácího tisku senzačními odhaleními kolik knedlíků si dává v jídelně RFE k obědu pan X a jaký šnaps má rád pan Y. **Jak Rudé právo dalo na vědomí, tragicky zahynul při automobilové nehodě nedaleko Brna.** Je to smutný konec navrátivšího se exulanta, využitého čs. fízly k domácí propagandě a k vytváření trestní evidence proti nevinným lidem.

Můžeme se jen dohadovat jaký byl, či brzy bude, konec dalšího vyhlášeného "rozvědčíka" a ubohého charakteru ing. Mariana Slameňa. Nejspíše také tragický. Protože Slameň nebyl natolik "rozmáznut" propagačně jako Minařík, asi se o jeho konci z RP nedozvíme. Pánové od StB však zajisté nebudou riskovat možnost, že by někdo mohl říci, jak to vlastně doopravdy bylo.

K dovršení katastrof, autor a interpret písničky o kpt. Minaříkovi, Josef Laufer požádal o azyl v USA. Prohlásil, že je lépe být elektromechanik v USA (kteréžto místo dle zprávy v rozhlase zastává) než hvězda pop-music v Československu.

Inu, všecka sláva, polní tráva.

Až přetáhnete svou credit kartu pamatujte na to, že možnosti býti rozvědčíkem v Československu jsou každému exulantu "Nevímproč" (který dodnes neví, proč z komunismu utíkal) vždycky otevřeny.

□

DALŠÍ SIGNATÁŘ CHARTY 77 VE VAZBĚ

Devátého července pořádala skupina lidí večírek v soukromém domě Jana a Květy Princových v Rychnově u Děčína. Mezi účastníky bylo také několik členů bývalé hudební skupiny Plastic People. Chtěli se rozloučit s Paulem Wilsonem, kanadským občanem, který žil v Československu deset let, oženil se tam s Češkou a před pěti lety rovněž hrál se zmíněnou hudební skupinou. Začátkem července byl Wilson náhle vyzván, aby Československo opustil, a to bez manželky, které nebyly vystaveny potřebné dokumenty k vycestování. A tak se jeho přátelé rozhodli uspořádat pro něho koncert na rozloučenou. Kolem desáté hodiny večer se začaly kolem domu Princových pohybovat podivné postavy s baterkami. Noční klid přehlušily pak podivné výbuchy, světelné signály a dýmovnice. Dům číslo 138 byl hermeticky obklíčen příslušníky Veřejné bezpečnosti, kteří si do příbytku vynutili přístup. Z okolí se mezitím sebrali lidé, probuzení policejním hlukem. Všichni přítomní se museli legitimovat, nikdo nesměl dům opustit a za asistence policejního psa byly prohlédnuty všechny místnosti. Nakonec bylo odvedeno a policejními vozy odvezeno devět osob: Milan Hlavsa, Svatopluk Karásek, Jiří Němec, Jana Převratská, Miloslav Skalický, František Stárek, Miluše Šťovíčková, Paul Wilson a majitel domu a hostitel Jan Princ. Ostatní byli vyzváni, aby se okamžitě rozešli. Bylo po jedné hodině v noci, nejbližší nádraží bylo vzdáleno sedm kilometrů a silně pršelo. Hosté, kteří přijeli z Prahy auty, zjistili, že mezitím jacísi "neznámí pachatelé" — v době kdy byl dům obklíčen policií — rozřezali na jejich vozech pneumatiky, rozbili zpětná zrcátka a všechny stěrače. Mezitím — po celou noc a příští den — probíhaly v Děčíně výslechy. Týkaly se také Charty 77. Pak byli zadržení propuštěni, kromě Jana Prince. V pondělí jedenáctého července byla v jeho rychnovském domku provedena další prohlídka, při níž však příslušníci bezpečnosti nenalezli a tudíž nemohli ani zabavit žádný takzvaný zatěžující materiál. Jan Princ — jak potvrdila francouzská tisková kancelář — je však nadále ve vazbě.

DALŠÍ VYHOŠTĚNCI

Vídeňská kancelář britské tiskové agentury Reuter přinesla zprávu, že v hlavním městě Rakouska pobývají se svými rodinami další dva signatáři Charty 77, kteří se — vzhledem k persekuci, jíž byli v Československu vystaveni — rozhodli odejít do zahraničí. Jsou to: Alois Jurník, profesor fyziky a matematiky v Olomouci, naposledy zaměstnaný jako skladník, a Evžen Menert, filozof, naposledy zaměstnaný jako topič v lokomotivním depu Praha. Profesor Jurník nemohl — vzhledem ke svým názorům — už několik let vykonávat své pedagogické povolání. Ani dr. Menert nebyl připuštěn k práci: původně byl zaměstnán v pražském Filozofickém ústavu, kde se zabýval hlavně problematikou lidského vědomí, v té souvislosti i teoriemi Freudovými; pobýval také jako pedagog v zahraničí; v letech 1964—1966 v Ghaně, v letech 1968—1969 ve Spojených státech. Odborníkům je znám z někdejších statí hlavně ve Filozofickém časopise, vydávaným Čs. akademií věd. Širším čtenářským vrstvám pak především pozoruhodnou reportáží z pobytu v Ghaně. Podstatné části této "cestovní zprávy" vyšly na podzim roku 1966 na pokračování v Literárních novinách pod názvem "Na západ od Londýna". O rok později publikoval Evžen Menert tuto svou reportáž i knižně.

V létě byli "vyexpedováni" z vlasti dva další signatáři Charty 77, inž. Leštínský a dr Krejčí, oba z Ostravy a oba s rodinami.

MEDAJLI MÍRU OSN SOUDRUHU BREŽNĚVOVI!

Moskva. — Podle úřední zprávy sovětské zpravodajské služby TASS Kurt Waldheim, generální tajemník OSN, odevzdal za své návštěvy v Moskvě sovětskému presidentu Leonidu Brežněvovi zlatou medaji míru Spojených národů — (světe zboř se!) — "v uznání jeho stálé a účinné práce ve prospěch světového míru a bezpečnosti národů."

Oba prý při společném rozhovoru také zdůraznili nutnost co nejrychlejšího splnění účinných opatření pro snížení závodění ve zbrojení a pro dosažení odzbrojení.

Ve Spojených národech se už dlouho dějí podivné věci. Žádného rozumného člověka by však ani ve snu nenapadlo považovat vůdce komunistů za člověka, který se význačně zasloužil o světový mír, když všude na světě rozdmýchává válku. To už lež je pravdou a pravda lží, a Spojené národy se staly tragikomickým Kocourkovem. Tajemník Waldheim, "lev salónů", už má zřejmě ruce v OSN tak svázané, že je už jen poslušnou loutkou světového komunismu.

Podle komunistů bude existovat mír a bude provedeno odzbrojení teprve tehdy, až se komunismus zmocní celého světa. Předtím bude doba "osvobozovacích" válek, subverse, studené války, a v případě nutnosti komunisté ani nebudou váhat vyvolat třetí světovou válku pro očekávané zničení kapitalistického světa a vítězství komunismu. Brežněv i ostatní komunističtí vládci zůstávají plně věrni cílům komunismu, a všechny jejich úsměvy a řeči o míru jsou jen maskou, taktický nasazovanou pro uspání Západu.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 24, 1977 — Vol. II, No. 39

PRODÁVÁM —

letošní čerstvě sušené houby z wisconsinských lesů. $10 za libru i s poštovným. Poštovné platím sama. Objednávky posílejte na adresu:

Mrs. Agnes Gargulak,
Birchwood, Wisc. 54817

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

REAL ESTATE

KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

PŘIJME SE —

Mold maker — nástrojař. Výroba plastic injection molding, velmi dobré pracovní i platové podmínky.

S.A.W. TOOLING CO.
1495 Davis Rd., Elgin, Ill.
Volejte 697-6040.

Ptejte se na Karel Mottl — česky nebo anglicky.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Pojed'te s námi na Holy Hill do Wisconsinu!

Milí přátelé,

jako každoročně pořádá Klub Domov poutní autobusový zájezd k Matce Boží na sv. Kopeček (Holy Hill) do Wisconsinu, na který vás, vaše přátelé a známé, co nejsrdečněji zveme.

Pojed'te s námi zvláště v letošním památném roce kanonisace Svatého Jana Nepomuka Neumanna poděkovat Královně sv. Růžence za všechna dobrodiní, prokázaná v tomto roce i za tu velikou milost, že bl. Jan Nepomuk Neumann byl prohlášen za svatého, čímž bylo rozšířeno české nebe o jednoho přímluvce.

Toto pozvání k setkání na naší tradiční národní pouti na sv. Kopečku ve Wisconsinu posíláme též všem našim věřícím krajanům z Chicaga a jeho okolí, jakož i těm v Milwaukee, Kenosha, Cudahy a Racine, kteří mají svá auta a mohou přijet tedy za námi a připojit se k našemu autobusovému zájezdu přímo na Holy Hill.

Na Holy Hill jedeme první neděli v říjnu — tedy 2. října. Cena cestovného pohodlným Keeshin busem je pro dospělé $10.00, děti od 10 do 14 let $7.00, děti do 10 let $5.00.

Odjezd:

1. zastávka: Kostel Bl. Anežky české, Central Pk. Ave. a 27. ulice v Chicagu v 6:30 A.M.

2. zastávka: First National Bank of Cicero, Austin Blvd. a Čermákova tř. v Ciceru v 7:00 A.M.

Z Holy Hill vyjedeme zpět k Chicagu v 5:30 P.M.

Závazné přihlášky s poloviční zálohou cestovného přijímá:

1. Redakce Hlasu Národa od 9 hod. ráno do 6 hod. večer. Telefon: 762-2044.

2. Fr. Uhlířová po 6 hod. večer. Telefon: 484-2106.

"Money Orders" a šeky laskavě vystavte na Klub Domov.

Při přihlášení nezapomeňte udat zastávku, na které budete nastupovat a s kým, je-li to možné, chcete v autobuse sedět pohromadě. Pro ulehčení naší práce přihlaste se laskavě včas. Děkujeme vám za ochotnou spolupráci a těšíme se s vámi na shledanou.

Za KLUB DOMOV
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb

St. Procopius Ladie's Social Club

pořádá i letos — i když ve skrovných rozměrech — "Lurdskou pout' " v malé kapličce Panny Marie Lurdské v přilehlé zahrádce u kostela sv. Prokopa.

Bude to v neděli 25. září 1977, kdy přijde k sv. Prokopu řada bývalých farníků ze svatoprokopské osady u příležitosti "Svatováclavské mše", kterou sponsoruje Distriktní chicagský svaz českých katolíků. Tato svatováclavská mše sv. bude v 10:30 hod. dopoledne v rámci pravidelných českých nedělních bohoslužeb, které zde už přes patnáct let slouží český kaplan od sv. Prokopa, důstojný Otec Vojtěch Vít, O.S.B., šéfredaktor Hlasu Národa.

A protože v naší svatoprokopské osadě — dnes už zcela mexické — žije dosud ještě několik českých a slovenských lidí, kteří by se rádi zase jednou sešli se svými starými známými, a protože na tu "Svatováclavskou mši sv. přijde v neděli 25. září mnoho bývalých svatoprokopských osadníků, kteří se v bývalé České Plzni narodili, byli u sv. Prokopa pokřtěni, biřmováni a často i oddáni, a tak se přijdou podívat na místa, kde prožili své mládí, konáme tu naši skromnou pout' v Lurdské kapličce ve stejný den. Ve 12 hod. v poledne tam budeme mít v kapličce mši sv., kterou bude sloužit dp. farář Karel Kolek, O.S.B., a po mši sv. bude na zahrádce a ve farní jídelně podáváno občerstvení za lidové ceny. Káva a koláčky nebudou také chybět.

Proto vás, staré naše osadníky a známé upřímně zveme, abyste mezi námi u sv. Prokopa při Lurdské pouti prožili několik hřejivých chvil při společném vzpomínání a vyprosili si u Matičky Boží zdraví a ochranu do dalších let života.

Těšíme se na vás na všechny a pěkně vás pozdravujeme.

Betty Kaňka

Zápis do katolické české sobotní doplňovací školy v Ciceru

Milí rodiče a děti,

sobotní česká katolická doplňovací škola "Kardinála Berana", jejíž vyučování se koná ve farní škole Panny Marie Svatohorské, 2414 So. 61st Ave, Cicero, začíná v sobotu 24. září 1977 ve 12:00 hodin v poledne.

Děti můžete předem přihlásit telefonicky u paní Uhlířové po 6. hod. večer na číslo: 484—2106, jinak během dne můžete zavolat do redakce H.N. číslo telefonu 762—2044. Děti vám též zapíšeme první vyučovací den, t. j. v sobotu 24. září.

Škola začíná vždy ve 12 hod. v poledne a končí ve 3:30 odpoledne. Sváteční volno, vánoční prázdniny a pod. budou dětem předem oznámeny.

Zápisné je $5.00 za školní rok pro rodinu. Větší děti potřebují sešit, papírové desky (folders) a pero; menší děti papírové desky, (folders) na texty, které pro ně rozmnožujeme, kreslící papír, tužku, pastelky (pastelové barvičky). Budou-li potřebovat další školní pomůcky, bude jim to během roku oznámeno.

Ve škole, pokud na to časově stačíme,snažíme se děti vyučovat kromě češtiny, zpěvu, dějepisu a zeměpisu naší staré vlasti za mořem rovněž náboženství. Bud'te tak laskaví a upozorněte na tuto možnost zvláště rodiče dětí, které přišly do USA po roce 1968 a které za tamější komunistické nadvlády viděly a slyšely o náboženství jen to špatné.

Laskavě nám též oznamte, zda si přejete, abychom připravili vaše děti k prvnímu svatému přijímání a biřmování, na které je ochoten přijet náš uvědomělý český biskup Jan L. Mořkovský z Galveston—Houston. Bud'te tak hodní a upozorněte na tuto možnost též své známé. Děkujeme za vaši spolupráci.

Vyprošujeme vám i dětem do nastávajícího školního roku hojnost zdraví, Boží ochrany a radosti z poctivého, cílevědomého snažení.

Otec Vojtěch Vít, O. S. B.

Piknik Exulantů se opravdu vydařil

Ani jsme tomu věřit nechtěli, když v pondělí ráno jsme vstávali do chmurného a deštivého dne, že jen den předtím — v neděli — prožívali jsme jedno z nejpůvabnějších, teplých a příjemných podzimních odpolední na tradičním výletě Sdružení čs. exulantů v riversidské lesní reservaci. Byla to opravdu mimořádná událost. Sešlo se nás opět tolik jako minulá léta a všichni setrvali při družné a přátelské zábavě do pozdních hodin, kdy slunko již dávno zašlo a soumrak nás zastihl ještě v plné rozpravě. Vždyt' všichni si měli tolik co vyprávět. Přišli staří přátelé, s kterými jsme se dlouho neviděli a přišla i řada nových, kteří také budou dlouho vzpomínat na toto přátelské krajanské shromáždění. Všechny nás při té družné zábavě spojovala česká řeč, česká hudba a zpěv, opravdové české pohostinství a láska k svobodnému životu naší nové svobodné a demokratické zemi.

Děkujeme všem, kteří přišli zblízka i zdáli, aby pobesedovali, vyměnili si názory, zazpívali si anebo i při té výborné Škachově hudbě si zatančili. Děkujeme všem vrstvám naší krajanské větve, která se tu sešla k pospolité a bratrské zábavě. A v neposlední řadě děkujeme všem těm obětavým, ochotným a neúnavným bratřím a sestrám, kteří se svědomitě starali o tradiční české pohostinství tohoto nezapomenutelného odpoledne.

Pořadatelé

Všem milovníkům naší hudby

Stanice WFMT (98.7 na FM a 1450 na AM) bude 30. září večer v 9:50 vysílat přímým přenosem ze San Francisco Opery Janáčkovu operu "Káťa Kabanová", v nastudování Rafaela Kubelíka. Mnoho našich lidí o takové věci přichází jen proto, že se o nich nedověděli včas. Proto Vám tu zprávu posílám pro čtenáře H.N. a ze srdce Vás pozdravuji.

Prof. Jeroným Zajíček

(Díky p. prof.; příště naše čtenáře opět informujte!)

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Únos význačného západoněmeckého průmyslníka

Kolín nad Rýnem. — V pondělí 5. září 15 levicových teroristů, ozbrojených kulomety, uneslo v Kolíně nad Rýnem 62letého Martina Schleyera, ředitele podniků Daimler-Benz (Mercedes Benz) a předsedu Federace německého průmyslu i Federace německých zaměstnavatelů. Přitom teroristé zastřelili též jeho šoféra a tři policisty, kteří jej doprovázeli. Později únosci ve svém ultimatu bonnské vládě prohlásili, že Schleyer bude usmrcen, nebude-li do středy do večera propuštěna na svobodu skupina 14 odsouzených teroristů. Se svrchovaným úsilím a v plném nasazení západoněmecká policie pátrá po únoscích.

Luisa Spagnoli, 48letá, spisovatelka, módní kreslička a dědička cukrářských podniků, jedna z nejbohatších Italek, záhadně zmizela v pátek 2. září při návštěvě v severní Itálii. Ultralevicoví teroristé "Rudé brigády" si pak přivlastnili zodpovědnost za její únos a hrozili, že bude usmrcena do neděle, nebudou-li splněny jejich požadavky: rezignace ministra národní obrany Vito Lattanzio, který prý umožnil útěk z vězení nacistickému zločinci Kapplerovi, a zaplacení velkého výkupného. V úterý 6. září už však byla v jedné horské rokli nalezena mrtvola této bohaté dámy. Italská policie se domnívá, že Luisa Spagnoli v horách zabloudila a následkem chybného kroku se zřítila do rokle. (Proč tyto vytáčky? Faktem zůstává, že marxistická komanda teroristů — od nichž se komunistické strany západní Evropy "oficiálně" distancují, způsobují ve všech zemích západní Evropy plánovitě organizovanou vlnu teroru na hospodářsky a politické vlivné osobnosti s tímto zacílením: 1. Zbavit se jejich vlivu do příštích voleb a tím zastrašit druhé, aby se veřejně angažovali proti "Národním frontám" a komunismu; 2. Získat si sympatii lidových mas, které po doslechu o vraždě bohatých si mají bodře říct: "Dobře mu tak! Vždyt' nás jen vykořisťoval a měl lehký život z našich mozolů". — Pozn. redakce.)

ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

LOUIS J. WÜST:

Život svatého biskupa Jana Neumanna

(Pokračování z min. čísla)

Neumann zaujal své místo mezi čtyřmi sty studenty gymnasia v bývalém dominikánském klášteře, který byl zabrán "osvíceným císařem" Josefem II., synem Marie Terezie. Studenti tu měli čtyři roky latiny, matematiky, zeměpisu, dějin a křest'anské nauky. Poslední dva roky se věnovaly klasickým spisovatelům, latinským a řeckým, a úvodu do filosofie. Školní rok trval od 1. listopadu do příštího září. Zkoušky se konaly v březnu a na konci školního roku. Byly ústní a veřejné a rodiče k nim byli pozváni. Neumannova třída začala se sto třemi žáky a na konci šesti let jich zbylo méně než padesát.

Během šesti let se tu mladý student Jan setkal s několika překážkami. Stravoval se u rodiny, kde někdy nebylo dost soukromí a ticha a jeho společník na světnici nebyl vždy příkladem ctnosti. Někdy se dokonce neshodoval s učitelem tak daleko, že student Neumann chtěl všeho nechat. Pak tu bývalo i pokušení společenského studentského života — které jej rozhodně nezajímalo. Jeho hlavní zábava byla muzika a naučil se hrát na kytaru. Aby poznal České Budějovice, chodil student Jan na dlouhé procházky ulicemi a předměstími města s dvěma společníky: Antonem Laad a s Vojtěchem Schmidt. Na pochůzky městem chodili v jakémkoliv počasí; Vedro ani zima jim v tom nebyly překážkou a tím méně sníh a déšť. Janova zbožnost nebyla nikdy nápadná ani přehnaná. Do kostela chodil s ostatními, jak bylo předepsáno ve školním řádu a ke sv. přijímání šel pravidelně jednou měsíčně, jak tehdy bývalo zvykem.

Vyšší vzdělání

Když roku 1829 dokončil gymnasium, mladý Neumann začal studovat filosofii. To trvalo dva roky. Ten předmět se přednášel v téže gymnasijní budově, kde konal dřívější studie. Jeho profesory filosofie byli kněží-Cisterciáci z Vyššího Brodu. Neumann měl štěstí, že měl za učitele tyto vzdělané kněze. V té době patřili mezi nejlepší učitele filosofie, náboženství, vyšší matematiky, přírodovědy, jazykozpytu a latiny. Jeho známky byly nadprůměrné. Liboval si a vynikal v algebře, měřictví a trigonometrii, ačkoliv měl s těmito předměty původně potíže. V přírodovědě si však zasloužil vyznamenání a měl též velikou zálibu ve hvězdářství! Ve své jizbě zkoumal pod drobnohledem život rostlin i život nejnižších živočichů.

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

26. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou všemohoucnost dokazuješ nejvíce tím, — že jsi slitovný a milosrdný. — Prosíme tě: Zahrnuj nás milostí, — at' se naše touha po tom, co slibuješ, — naplní blažeností věčnou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ÁMOSE
(Am 6, 1a. 4-7)

Běda těm, kdo si zpupně žijí na Sióně, bezstarostně na samařské hoře! Lehají na ložích ze slonoviny, hoví si na divanech, jídají jehňata ze stáda, telata vykrmená v chlévě. Prozpěvují si za zvuku harfy, vymýšlejí si jako David hudební nástroje. Z misek pijí víno, nejlepším olejem se natírají, ale nad zkázou Josefovou se netrápí. Proto nyní půjdou v čele vyhnanců do zajetí, skončí jásot povalečů.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI
(1 Tim 6, 11-16)

Boží muži, usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života. K němu jsi byl povolán, a proto jsi složil před mnoha svědky slavnostní vyznání.

Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který před Ponciem Pilátem pronesl slavnostní svědectví, nařizuji ti: Uchovej nauku bez poskvrny a bez úhony až do té doby, kdy se objeví náš Pán Ježíš Kristus. On se pak ukáže ve svůj čas, blahoslavený a jediný Panovník, Král kralujících a Pán panujících. On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle. Nikdo z lidí ho nikdy neviděl a ani uvidět nemůže. On at' je uctíván a věčně vládne! Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 16, 19-31)

Ježíš řekl farizeům: "Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se stroji a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň odpadky se stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali mu vředy. Ten chudák umřel a andělé ho přenesli k Abrahámovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben.

A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abraháma a u něho i Lazara. Tu zvolal: 'Otče Abraháme, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, at' omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, nebot' se trápím v tomto plameni.'

Abrahám řekl: 'Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se tu raduje, a ty trpíš. A k tomu ke všemu je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo — i kdyby chtěl — nemůže přejít odtud k vám ani překročit od vás k nám.'

Řekl: 'Prosím tě, tedy, otče, pošli jej do mého otcovského domu, nebot' mám pět bratrů, at' je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.'

Ale Abrahám mu odpověděl: 'Mají Mojžíše a proroky, at' je poslouchají!' On řekl: 'To ne, otče Abraháme, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.'

Řekl mu: 'Jestliže neposlouchají Mojžíše a proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.' "

POZVÁNÍ NA ČESKOU SVATOVÁCLAVSKOU MŠI SV.

Bude sloužena tuto neděli 25. září v kostele sv. Prokopa v Chicagu v 10:30 hod. dopol. k poctě našeho národního ochránce sv. Václava, jehož svátek, 28. září, připadá letos na příští středu.

Sólově zazpívá Förstrovu píseň: Svatý Václave na slova J. V. Sládka pan lékárník Vladimír Holeček.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

VI

Zpytování svědomí

Po staletí věřila většina duší ve zpytování svědomí a mnohé v ně věří dosud. Moderní materialisté vyhnali toto velké duchovní cvičení ze dveří jako pošetilost a uváděli pro to tři důvody: že hřích neexistuje, že svědomí je jen uznáním společenských konvencí a tabu a že každý člověk je sám sobě jedinou mírou toho, co je správné a co ne. Co tito materialisté hlavním vchodem vyhodili, vpašovávají někteří psychiatři tajně zadními vrátky jako zpytování podvědomí – ovšem s tím rozdílem, že za sebou nemají ani Boha, ani mravní zákon, ani poslední soud.

Zkoumání podvědomí se všeobecně nazývá psychoanalýzou. Vzhledem k mnoha nejasnostem, které v této věci jsou, musíme zvlášť zdůraznit rozdíl mezi psychoanalýzou a psychiatrií. Psychiatrie je věda, která se zabývá duševními chorobami. Mohou se jí zabývat výhradně lékaři. Psychoanalýza je zvláštní metoda ošetřování duševně chorých, která má osvobozovat od tísnivého pocitu neštěstí a převádět obsahy podvědomí do vědomí. Člověk může nesouhlasit s některou psychoanalytickou školou, jako např. se školou Freudovou, aniž je zásadně proti psychoanalýze jako takové, podobně jako může být proti beatu, aniž je nepřítelem hudby. Psychiatrie jako obor zabírá daleko širší oblasti. Kromě všech druhů psychoanalýzy v sobě zahrnuje na tucet různých metod. Jako odvětví medicíny není psychiatrie dnes jen dokonale hodnotnou vědou, ale v dnešní době je skutečnou nutností. Za posledních sto let, kdy populace Spojených států vzrostla jen o 671%, stoupl počet hospitalizovaných duševně chorých o 23. 328%. Dnes je zoufale třeba lékařů kvalifikovaných pro péči o takové nemocné, pro jejich léčení a pro prevenci duševních chorob. Většinou se však lékaři, kteří se této nutné práci věnují, psychoanalýzou nezabývají.

Ale i psychoanalýza chápaná jako metoda zkoumání a léčení duševních poruch může být metodou naprosto hodnotnou. Do jisté míry bychom se na ni mohli dívat jako na aplikaci křesťanského učení o zpytování svědomí na zkoumání podvědomí. Křesťanská víra a morálka nemohou mít žádné námitky proti léčebné metodě, která má nemocné mysli navrátit rovnováhu a smysl pro lidské hodnoty. Psychoanalýza se však dostává na scestí, jakmile přestává být metodou léčebnou a začne se vydávat za filosofii. Vystupuje tu ze své legitimní oblasti jako odvětví medicíny a začíná být nebezpečná, jestliže se z ní činí základ filosofické koncepce lidské přirozenosti, a to např. takovým tvrzením, že člověk je pouhý živočich, že nemá svobodnou vůli a že náboženství je klam.

Psychoanalýza (tohoto názvu používáme stále v širším slova smyslu) nemůže být zcela nezávislá na nějakém filosofickém pojetí lidské přirozenosti. Ale zdravá filosofie nevychází z objevů psychoanalýzy; spíš je tomu tak, že filosofická interpretace předchází před psychologickou teorií a determinuje její přesný cíl. Jestliže některá psychoanalytická škola předpokládá, že člověk je pouhé zvíře, nedošel její zakladatel k této poučce na základě faktů vyplývajících z psychologických studií. Je to předpoklad, který přijal za svůj, dříve než začal něco zkoumat, a který zabudoval do teoretických základů svého učení. Tvrdí-li některá psychoanalytická škola, že duševní poruchy, které nejsou způsobeny organickým onemocněním mozku, mají svůj původ v pudech, sexuálních nebo jiných, je to zase tvrzení, které jde nad to, co lze ověřit z pozorovaných faktů a co z nich lze odvodit. Patří mezi domněnky, které psychoanalytik uznal za pravdu dříve, než začal rozvíjet svou teorii. Freud zatížil svou teorii iracionálním předsudkem, když napsal tyto řádky: » *Maska padla: to (psychoanalýza) vede k popření Boha a etického ideálu.* «

Právě toto dělá často Freudova psychoanalytická škola. Ale existují i jiné školy. A opakuji, že není námitek proti psychoanalýze jako takové, pokud zůstává pouhou metodou a nepřináší vlivy nebo myšlenky, které se příčí pravdě (ale ani v nejlepším není psychoanalýza tím univerzálním lékem, za jaký ji prohlašují její nejnadšenější přívrženci). Jakmile však psychoanalýza tvrdí, že » *člověk není bytost*

odlišná od zvířat nebo jim nadřazená« nebo že hřích je mýtem, náboženství iluzí a Bůh » obrazem otce «, přestává být vědou nebo metodou a stává se předsudkem.

Jakýsi druh psychoanalýzy byl provozován po celé věky – analýza psýchy neboli duše – ve spojitosti s pátráním po mentálních příčinách nejrůznějších lidských potíží. Staří Řekové považovali za základ normálního života, moudrosti a zdraví heslo » Poznej sám sebe «. Sokrates mluvil o tom, jak je nutné starat se o svou duši. Řecký výraz pro to je právě » psychotherapeja « – terapie duše. Ve svatyních boha Aeskulapa se používalo psychoterapeutických postupů k léčení některých fyzických neduhů. Předkřesťanští stoikové, zejména Seneca, doporučovali večerní zpytování duše, vycházejíce z předpokladu, že čím víc vstupuje ctnostný člověk sám do sebe, tím většího dosahuje pokoje. Marcus Aurelius napsal sérii meditací, v nichž hovoří se svou duší, diskutuje o otázkách dobra a zla, sám sobě skládá účty, jak žil ve shodě se svými zásadami, a tak, celkem vzato, zpytuje své svědomí. Později pravil sv. Augustin: » Nevycházej sám ze sebe. Raději se vrať sám do sebe a tak sám sebe převýšíš. « A také říkal, že pravda přebývá ve vnitřním člověku. Právem je sv. Augustin považován za otce psychologické sebeanalýzy, i když vědecká psychologie, věda o duševních fenoménech, má svůj počátek v Aristotelovi.

Ve spisech mnoha středověkých i pozdějších autorů jsou pasáže, které silně přejímají moderní psychologické nebo psychoanalytické koncepce. Řada moderních psychoanalytických škol přikládá velký význam analýze snů. To však není nic nového, jak přiznal sám Freud, i když tvrdil, že překonal vše, čeho bylo dosud dosaženo, i když přikládal své metodě zcela nový význam. Dokonce sv. Tomáš poznamenává, že » *někteří doktoři, ve snaze určit sklony lidí, jsou zvyklí zkoumat jejich sny* «.

Otázka vlivu duševních faktorů na různé druhy poruch zajímala zvláště německé romantiky v první polovině devatenáctého století. Mezi spisovateli, které Freud uvádí jako své předchůdce, je jakýsi Schubert, který psal hodně o snech a o tom, co nazýváme » noční stránkou « duše. Dalším námětem, který romantiky přitahoval, byla hypnóza a její působení na člověka; studovali ji pod názvem » magnetické působení «. W. Grimm (který byl romantikům velmi blízko, i když, přesně vzato, do jejich užší skupiny nepatří, a je slavný hlavně jako jeden z otců moderní lingvistiky) napsal esej o podvědomí. Mezi fantastickými příběhy R. T. Hoffmanna je také povídka » Sanctus « o dívce, která následkem pocitu viny ztratila hlas a znovu jej nabyla, když zaslechla, jak přítel vykládal jejímu otci o duševní příčině a o mechanismu vzniku této poruchy.

V bibli čteme, jak náš Pán analyzuje motivy lidí, a to ne pomocí psychoanalýzy, ale božské analýzy. Při pohledu do duší viděl farizeje jako obílené hroby a říkal, že jsou zvenku čistí, ale uvnitř plní hniloby. Svým pohledem pronikal pod okázalost a pokrytectví jejich modliteb a almužen a říkal, že to všechno dělají, aby byli viděni lidmi. Analyzoval duši pokrytce, který se k modlitbě postavil vpředu v chrámě a tak odhalil, jak má pyšné srdce. Když přišla jakási žena nepozvána do Šimonova domu a padla našemu Pánu k nohám, pomyslil si tajně Šimon: » Kdyby jen věděl, co je to za ženskou! « – a nás napadá otázka: » A jakpak to věděl on sám? « Ale Pán tenkrát analyzoval Šimonovu duši a vyprávěl mu příběh o dvou dlužnících, o jednom, který dlužil pět set hřiven, a o druhém, který jich dlužil padesát, a z toho vyvodil naučení, že té ženě bylo odpuštěno mnoho hříchů, protože mnoho milovala. Sv. Pavel říkal Korinťanům: » Ať zpytuje každý sám sebe! « (1 Kor 11: 28) a zase: » Sami sebe zkoušejte, zdali žijete ve víře; sami sebe zkoumejte! « (2 Kor 13: 5). Tato slova jdou zpět až k Jeremiáši, který mluvil k svému lidu takto: » Zkoumejme své cesty a hledejme a navraťme se k Pánu « (Pláč 3: 4).

Spasitel nás varoval, že svět skončí velkou » psychoanalýzou «, při níž se stanou zjevnými tajné a skryté hříchy jednoho každého člověka; a nikdo neodejde, dokud nezaplatí do posledního haléře. Tento základní vztah mezi lidskou duší a Bohem je podkladem nejuniverzálnějšího duchovního cvičení, kterému se v průběhu lidských dějin zbožné duše věnovaly a které je známo jako večerní zpytování svědomí. Myšlenky, slova a skutky uplynulého dne se vynášejí na povrch, zkoumají se a porovnávají, zda jsou ve shodě s Božím mravním zákonem. Po tomto zpytování následuje rozhodnutí polepšit svůj život, konat pokání za své viny a vstoupit do těsnějšího spojení s láskou, kterou je Bůh. Taková psychoanalýza vlastní duše je zdravá.

(Pokračování příště)

VĚRA PROCHÁZKOVÁ:

PŘIJTE K NÁM HYJTU!

VO CÍSAŘI JOZEFU

Vo císaři Jozefu — ha mi zlatý, toho já vím dovíco; jerenkrat teký jezdil za Vídní těma polma ha široširyjma cestama — najednou viděl, bedle na poli síl sedlák hrách. Císař Jozef, jak huž bul při řeči ha kuráži, zarazil, šel holt prohlídnout, karak de tomu sedlákovi dílo vod ruky. "Dyj Pánbůh zdraví, pantáto," poudá, "copa je novýho?" Muzskyj se vobrátil, nic se nezalek, poudá bezevšeho: "Dyž nepříjdou, bure, dyž přídou, nebure!" "A helemese" podivil se císař ha zastříhal pod parukou hušima. "Vo čompa to mluvíte, děrečku?" "Vo hráchu ha vo holubach. Dyž přídou ha sezobou, co sem nasíl, nebure, dyž se nevokážou, bure trefa!" "Vy, starečku, koukyjte," začel císař s prosíkem, "já sem císař pán Jozef, tary mě máte na dukátě — zatajte všem lidom, co ste tary poveděl, vobzvláště mýmu císařckýmu dvoru, kteryj já si ičko vemu jaksepatří na paškál. Dukát skovyjte ha dokavajt' mě stokrat nehuvidíte, do tý doby se hani slovíčkem vo tich holubach neprozrazujte." Vorejel ha smíl se pod fousy, jak ty svý lidi v purku, ve Vídni, zexecíruje.

Přijel, svolál milistry ha šecku radu, poudá: "Milí pánové, tary mám jednu hádanku, hdo na ni příde, dostane řád ha pochvalu. Dyž přídou, nebure, dyž nepřídou, bure! Do zijtřka máte na rozmyšlenou!"

Toceví, milistří, každyj pro sebe — chodili, vočma div zem pod sebou neprovrtali, hned v houfu, hned se svyjma tajemníkama se radili, na žádnyj pád tu hádanku uhádnout nemohli.

Nejčípernější bul Metrnych: jen huslyšel, skryjl se stranou, počkál, haž šický přešli, haž se s tim svým hádáním dovíkam vodvalili, ha potom pomálíčku, potichoučku, haby nihdo neveděl, začel vočuchávat komorníky ha lukáje na chodbach, v komnatach ha na schodach, vzel si na to čas a prolez kuchyněma ha ložnicema, haž pád do konírny ha tám bulo to pravý: doveděl se, že bul císař pán na špacíru. Pryj hde! Tám ha tám, jel po takuvý cestě, zastavil hu jednoho sedláka na poli. Mluvjil s nim!? Mluvjil. Něco pryj mu dával.

Metrnych nelenkvaloval, skočil na koně, dal mu šporny ha tary si to trapoval po tý samý cestě, po kerý přijel císař. Na sedláka se vyptal, ve zdraví ho doma přinatrefil, poudá: "Člověče, copa s váma císař mluvjil?" Ha na starečka vočma blyjká, div mu bestu nepodpálí. "Copa mluvjil!" — klepe děrla bradou — "dal mně dukát ha přikázal, habych mlčíl." Metrnych ani nemrk, vytáh pinklík, vysázel na stůl rovnyjch devětadevadesát novyjch dukátů, poudá: "Tary máte na tabáček, ha burete pořádnyj trouba, staryj, esli ičko smlčíte, co víte!" "Pročpa bych smlčíl," smíl se sedlák, "císaře pána mám stokrat před sebou, houvazek neplatí." Ha Metrnychovi šecko vodkryjl, jak to bulo s tima holubama a hráchem.

"Metrnych," poudá císař, dyž mu pan kancleř druhyj den přede všema hádanku vyjevil, "že si takuvyj čímon, to bych nebul hádal — dyt' ty si pomálu chytřejší ha štědřejší nežli já sám. Tary máš řád ha pochvalu za to, že si mně vyhověl a chudýmu sedlákovi pomoh na nohy."

†Dr. A. C. STOJAN
arcibiskup olomoucký
(*22. 5. 1851 — † 29. 9. 1923)

ŽIVOT SVATÉHO BISKUPA JANA NEUMANNA

(Pokračování ze str. 4)

Znal na 500 až 1,000 rozličných druhů kapradin a květin. To byla překvapující znalost v jeho věku a na jeho dobu.

V pozdním létě roku 1831 mladý Neumann graduoval "filosofii" se známkami, na které mohl být opravdu hrdý. Stál však před rozhodnutím, jakou životní dráhu si má vybrati. Všechno ho zajímalo a ve všem vynikal. Tři dráhy měl před sebou: lékařství, právnictví, nebo kněžství. Později se přiznal, že měl větší zájem o Schillera, Herdera a básníky než o theologii. Hledal dokonalosti spíše jen ve věcech lidských než aby pomýšlel na kněžství. V jednom okamžiku velmi vážně uvažoval spíše o studiu lékařství než bohosloví. Vážil však vše pro i proti; nakonec pochopil, že větším neduhem lidí je chudoba ducha než nemoc tělesná, ale sloužit lidem jako kněz se mu zdalo nedosažitelné, protože tehdy nebylo snadné být přijat do budějovického semináře. Z osmdesáti či devadesáti zájemců jich bylo vždy přijato jen asi dvacet.

Matčin vliv

Potřeboval doporučení od vlivných lidí. Neumann myslil, že takového vlivného příznivce nemá, který by ho doporučil českobudějovickému biskupu k přijmutí do semináře. Navíc měla jeho náklonnost k vědám velikou oporu v otci, který už tehdy byl ochoten mu pomoci finančně se studiemi na lékařství, ačkoliv tyto výdaje byly už tehdy náramně velké. Jeho maminka, paní Neumannová si sice nechtěla vynutit synovo rozhodnutí, ale jevila jistou vrozenou chytrost, když ji Jan řekl, že nezná nikoho významného, kdo by doporučil jeho žádost o přijetí do semináře, kde všechny výlohy byly zaplaceny. Matka Anežka z toho vycítila, že její syn by mohl mít o kněžství skutečně zájem, a tak mu řekla, aby nehledal žádné doporučení a napsal si žádost o přijetí sám.

Na matčinu radu se tedy Jan hlásil o přijetí do semináře a poslal to zvláštním poslem na biskup. konsistoř v Budějovicích. Byl překvapen, když mu došla kladná odpověď, že byl přijat. Od té doby už dále nemyslel na lékařství ani na fysiku ani na biologii, ale jejich znalost mu velmi dobře brzy posloužila za základ skutečně solidního vzdělání pro obor bohosloveckého studia.

Seminář

Budějovický diecésní seminář byl tehdy nedávno založen, Jan Neumann byl do něho přijat v listopadu roku 1831. Je zvláštní, že diecése měla toho roku 140 studentů, ačkoliv je nemohla ani upotřebit. Ústav byl v začátcích a Jan se dověděl, že se bude musit stravovat privátně jako dříve.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

VICTORIA, TEXAS:

Ctěná redakce a milí čtenáři,

Po dlouhé přestávce přicházím opět mezi vás, abych vám pověděla, že tohoto roku bylo mi umožněno navštívit starou rodnou československou vlast po druhé. Už za mé první návštěvy mi bylo tak radostně mezi všemi přáteli a příbuznými, takže jsem si z hloubi duše přála, abych mohla ještě jednou je všechny navštívit a uvidět rodný kraj. Československo je překrásná země. Do Československa ze Švýcar jsme přijeli autobusem přes Mnichov s výpravou, pořádanou našimi krajany, Rudy a Henriettou Klečka z East Bernard. Bylo nás tentokrát čtyřicet sedm účastníků, ubytováni jsme byli v Praze v Park hotelu.

Při slavnostní večeři byli jsme velmi pěkně přivítáni skupinou našich amerických studentů, kteří po dobu prázdnin studují na Karlově universitě češtinu. Zazpívali nám pěkné české písničky, při kterých tančili, hrála jim k tomu kapela českých muzikantů a všem bylo veselo a dobře mezi pražskými přáteli, kteří nás sem také přišli přivítat. Pěkný večer se protáhl až do noci a já se těšila na své příbuzné a přátele tak velice, že jsem byla ráno mezi prvními u snídaně, jak jsem je toužebně vyhlížela. Ostatní účastníci výpravy se rozjeli do lázní Poděbrad, do Kolína na Kmochovy hudební slavnosti a ke svým příbuzným s ujednáním, kde se zase všichni sejdou k dalšímu cestování. Pro mne si přijeli moji milí příbuzní z Kvasin u Rychnova nad Kněžnou, kde jsem se narodila. Z Prahy jsem vezla na hrob svých rodičů a sourozenců kytici krásných vonných růží. Po hlubokém dojmu a vřelé modlitbě za drahé zesnulé bylo už jenom pár kroků pod rodnou střechu.

U nově nabarvené brány domácí již čekali a nastalo upřímné vítání; i ta nejmladší tříletá pra-pravnučka mě vítala s růží v ruce. Za krátký čas jsem si dostatečně odpočinula po dlouhém cestování. Pak přišli mě pozdravit moji četní přátelé a celá má rozvětvená pokrevní rodina. Po celý čas bylo pod mou rodnou střechou velmi rušno a radostno. Zajeli jsme si i na Orlické hory, kde bylo v krásném pěkném dni vidět daleko do kraje. Myšlenky naše zalétaly k Vám, milý důst. Otče Víte, poněvadž pocházíte také z toho krásného Orlického kraje. Dobří přátelé mne dovezli i na Moravu přes poutní místo Svatý Kopeček u Olomouce do Ostravy, kde jsme navštívili naše známé krajany.

Počasí bylo v Československu velmi střídavé právě v době, kdy v Texasu bývá subtropické horko. Přivádělo mě to trochu z míry, že jsem si musila odpočinout, ale brzy jsem se zotavila a ráda jsem se potoulala rodným krajem. Zašli jsme do lesů, kam jsem jako dívenka chodívala na houby. Bohužel, tentokrát jsem žádné nenašla, poněvadž počasí bylo chladné a pro houby nepříznivé. Natrhala jsem si s pomocí příbuzných krásného lípového květu, abych si jej mohla vzít s sebou do Texasu. Zašla jsem si také na malé nádražíčko, kde jsem se před mnoha lety loučila s rodiči, abych se vydala na dalekou pout' do světa. Mnoho se na něm nezměnilo. Také obecnou školu, kde jsem se učila "moudrou býti", jak bývalo na starých školách napsáno, jsem navštívila.

Po celou dobu přijížděli ke mně i ze vzdálených osad přátelé, kteří mě zahrnovali svou laskavostí i milými dárky, jedna učitelka mi dokonce namalovala obraz mého rodiště.

Velkým zážitkem letošní návštěvy do vlasti byla pro mne cesta do jižních Čech. V té době byl právě prohlášen za prvního amerického světce sv. Jan Nepomucký Neumann, po matce Čech. Byl rodákem z Prachatic, jeho otec byl Bavorák. Starobylé město Prachatice je velmi pěkné a v krásném prachatickém kostele sv. Jakuba, který byl postaven v r. 1500 a několikráte opraven (v 1844, 1902 a 1937) hlavní oltář, jakož i všech sedm bočních oltářů a celá křížová cesta jsou vyřezávány ze dřeva. Viděli jsme také křtitelnici, nad níž byl náš světec pokřtěn. Dp. Kukačka je tam ted' farářem. Po rozhovoru s ním jsme jeli ze starobylého náměstí křivolakou uličkou před rodný dům našeho světce a vzali z něho aspoň fotku na památku. Vstup dovnitř není pro veřejnost dovolen. Potom jsme jeli na památný Lomeček na večerní mši sv. Odvezli jsme tam do kláštera naši ct. sestřičku Fides Kuncovou, moji neteř, která měla deset dní dovolenou doma v Kvasinách. Na Lomci v okresu Strakonice je umístěno třicet ctih. sester řádu sv. Františka. Mají tam na starosti starobinec a snaží se zpříjemnit zbývající dny života svým jinak opuštěným svěřencům.

Deštné v Orlických horách: Ubytovna horského hotelu "Šerlišský mlýn".

Ráno po chutné snídani jsme se chtěj-nechtěj musili rozloučit, neb jsme měli dlouhý kus cesty před sebou. Jižní Čechy jsou velmi krásné, zvláště mi učarovala Českomoravská vysočina, přes níž jsme se vraceli domů. Čas mi tak rychle uplynul v té pohodě, že než jsem se nadála, bylo zapotřebí se připravit na odjezd.

Všichni moji přátelé se přišli se mnou rozloučit. Bylo mi smutno, ale nejtíž jsem se loučila s mými nejbližšími, s mým rodným domovem a celým tím rodným krajem, kde jsem strávila dětství. Tušila jsem, že to je asi poslední loučení, dojetím jsem nemohla ani promluvit.

Do Prahy jsme jeli přes lázně Poděbrady, provoněné kvetoucími lípami. Tam jsme se zastavili v kostele na nedělní mši sv. V Praze jsem si odpočinula u přátel a příštího dne ráno cestou na ruzyňské letiště jsem se pohledem ještě naposled loučila se svou krásnou starou vlastí, plnou zeleně a květů, s vroucí prosbou na rtech, aby svatí Cyril a Metoděj zachovali tam v těch dobrých lidech dědictví víry našich předků, svatý Václav se svatou Ludmilou aby té zemi nedali zahynout a nový svatý Jan Nepomuk Neumann aby si vzal pod ochranu všechny tamější nové vyznavače a mučedníky pro víru, protože ze všech těch ústrků a šikanování jen praví věřící vyjdou vítězně a tím náš národ zachrání. Na letišti mne očekávala vedoucí výpravy, starostlivá a milá paní Henrietta Klečková, aby mi pomohla vyřídit cestovní formality, a za kratinký čas jsme všichni nastupovali do letadla, které nás odvezlo do švýcarského Zurichu, kde jsme se měli všichni shromáždit ke zpátečnímu odletu do U. S. A.

Svým příbuzným a všem ostatním přátelům děkuji upřímně za hřejivě krásné pohostinství, za jejich obětavé cestování se mnou a doprovázení mě po rodné vlasti. Mezi mnoha dojmy zůstal mi utěšující pocit, že mám ve staré vlasti tolik hodných příbuzných a přátel.

Při této příležitosti děkuji srdečně našim milým průvodčím, Rudy a Henriettě Klečkovým, kteří mi zajistili tak příjemné cestování a pomohli uskutečnit tuto návštěvu mých příbuzných v rodné vlasti.

Všem milým dobrodincům srdečné díky a vřelé Zaplat' Pán Bůh!

Se srdečným pozdravem ctěné redakci a všem čtenářům

Vaše v Kristu

Sestra M. Josefina Kunc

U PANCNERA V BERWYNU

Strojek na dělání NOKŮ (halušek), $7.50, poštou $9.20.

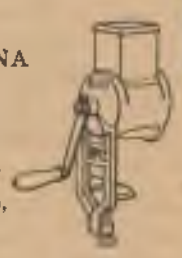
FORMY NA PEČENÍ, set: 2 na dorty, 1 vložka k pečení bábovky, $5.50, poštou $7.20.

KUCHYŇSKÉ POTŘEBY všeho druhu — váhy, struhadla, mlýnky na kávu, vařečky, kvedlačky a jiné.

BROŽURA Czechoslovak Pastries, $1.50, poš. $1.75.

MLÝNEK NA HOUSKU, $7.95 poš. $9.80 Malý $4.75, poš. $6.30.

KUCHAŘSKÉ KNIHY: od Jandáčkové a Rosické v češtině a angličtině.

Křišťálové sklo a keramika z Československa, rekordy české a slovenské, byliny, čaje a koření, české knihy — žádejte seznamy.

Háj F.: **Školák Kája Mařík,** 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka,** 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Již na skladě: české, slovenské, anglické **vánoční karty** — i v jiných řečích.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

TUZEX

poukazy
nebo objednávky
řádně a spolehlivě
provede

SOCHOR

TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760

(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

VLADIMÍR RICHTER:

KE DNI MUČEDNICKÉ SMRTI SV. VÁCLAVA

Kníže Václav byl mužem své doby: takový, jakého tehdy krystalisace českého státu potřebovala. Jeho přátelé mu vytýkali, co si počnou, když ten, jenž se má stát knížetem, je od kněží zkažen a oddává se životu klášternímu! Byla to ovšem pustá výmluva. Víme velmi dobře, že Václav nedlel pouze na modlitbách, ale právě proto, že se modlil, dovedl v čase potřeby velmi rozumně a rozvážně i ve svém mladém věku zasáhnout do politických událostí.

Nás Čechy bude jistě zajímat, že se při jeho výchově spojuje vliv slovanský s latinou. Při dvoře českém byl tento slovanský duch ještě dosti silný, jak to dokazuje obřad slovansko — východní i výchova latinských kněží na Budči.

Kníže svatý Václav byl, zůstal a je i nyní trvalým symbolem českého vědomí státního, opírajícího se o starou tradici náboženskou. Úcta k němu v českém národě vznikla hned po jeho mučednické smrti ve Staré Boleslavi. Hrad pražský byl záhy zván hradem knížete Václava a pověst o jeho svatosti se šířila dále za hranice českého státu. Už tehdy až v polském Wawelu byl chrám, zasvěcený českému knížeti—světci.

Století za stoletím, ať radostným nebo naplněným bolestí, český národ náš vždy nalezl v úctě svatováclavské pramen náboženského i národního osvěžení a síly.

* * *

Nedávno byla ze zámoří dodána pro "Orel v exilu" skvěle zpracovaná a objemná **Kronika,** obohacená řadou historických fotografií. Pojednává o příkladném odboji československých katolíků v čele s Orly v Západní armádě zahraničního odboje. Byli soustředěni napřed ve Francii, pak v Anglii. Z této nesmírně cenné knihy se dovídáme, jak během 2. světové války se každoročně v den svátku mučednické smrti sv. Václava utíkali k svatému knížeti čeští a nejednou i slovenští vojáci o ochranu, aby si vyprošovali vítězství nad nepřítelem.

Tak např. na svátek sv. Václava r. 1939 byl odevzdán československé vojenské správě tábor na jižním pobřeží Středozemního moře v Agde ve Francii. To byl vlastně začátek druhé čsl. zahraniční armády. Toho dne úřadující náměstek Čs. národního výboru v Paříži, Msgre Dr. Jan Šrámek, oznámil v pařížském rozhlasu, že po dlouhém jednání s francouzskou vládou bylo docíleno dohody. Tato vláda uznala Čs. národní výbor jako orgán, spojující všechny Čechoslováky v zahraničí, kteří chtějí bojovat za osvobození své vlasti. Dr. Šrámek také oznámil, že francouzská vláda souhlasí s utvořením samostatné čs. armády a vyzval všechny uprchlíky před nacismem za hranicemi vlasti, aby se hlásili do tvořící se Československé armády zahraniční, která bude po boku spojenců bojovat za nové osvobození celistvé republiky.

Roku 1940 na svátek mučednické smrti sv. Václava byly naší samostatné brigádě ve stanovém táboře v Cholmondeley v Anglii konečně dány anglickou vojenskou správou zbraně: kulomety, minomety a děla.

Svátek sv. Václava v r. 1941 byl oslavován u II. praporu — kde bylo nejvíce Orlů — na zámku Walton Hall blízko města Stratford on Avone: Dopoledne byla v zámeckém parku sloužená slavná mše svatá vznešeným Orlem Msgr. Dr. Zhánělem se slavnostním kázáním P. Hugo Vanička. Odpoledne bylo velitelstvím praporu uspořádáno v zámeckém parku Svatováclavské sportovní odpoledne, kterého se zúčastnil i president Beneš s choti i naše anglická generalita.

I když roku 1942 byly naše vojenské jednotky rozptýleny, protože byl prováděn intensivní výcvik a často střežily mořské pobřeží a přístavní města, byl svátek sv. Václava oslaven dle možnosti — alespoň návštěvou na bohoslužbách — všemi Orly.

Dne 12. dubna 1943 byla Čs. II. praporu v Anglii slavnostně předána zástava s obrazem sv. Václava, která byla darem Národního svazu českých katolíků z Chicaga (za předsednictví br. Jana Wollera, starosty Katolické Jednoty Sokol) a kterou slavnostně posvětil sám ministerský předseda zahraniční vlády Msgre Dr. Jan Šrámek, bývalý starosta Čs. Orelstva.

V roce 1944 po invasi do Evropy československé brigády ve Francii v t. zv. Falleské kapse — kde se německé jednotky marně pokoušely o protiútok — tehdy na svátek sv. Václava byly navečer konány bohoslužby. V proslovu Slováka poručíka Dr. Radlinského slyšeli naši vojáci potěšující slova, že příští svátek českého patrona bude již oslaven doma ve staré vlasti, což se také stalo. Při této večerní oslavě byly recitovány básně k poctě českého knížete, z nichž vyjímám dvě sloky od autorky Miss Dorothy M. Andrewové:

1.
Hluboko ve svých srdcích udržujem tvoji památku,
nesetřenou tisíci uplynulých let;
zatím, co české voje se opět šikují pod tvým praporem,
pomoz jim v boji a žehnej jejich nadějím.

2.
Milovníku míru, neohrožený v boji a bouři,
vévodo svého pokolení, nedej lidu svému zahynout!
Posil naši víru a střez naše dávné hranice,
svatý všech Čechů, chraň vždy naši drahou vlast.

(Volný překlad br. Dr. Jana Buchty, důstojníka II. praporu.)

* * *

Václav, člen našeho domácího panovnického rodu na úsvitu našich dějin, dovedl spojit zájem státu a nového náboženství v pevný celek, nerozlomný ambicemi polopohanských odpůrců. Kultura desátého století u nás vycházela z prostředí církevního, a jak možno poznat z dochovaných zpráv, nebyli vrstevníci knížete Václava tak docela cizí západní kultuře.

Shrňme si stručně, jak nám kreslí sv. Václava legendy staroslověnské i latinské a jak staletí vytvářela k jeho postavě pozadí i podstavec, na němž by daleko zřetelněji vystupoval jako vzor, naděje a útočiště.

Mladý kníže hned, jakmile se ujal vlády v dědičném vévodství, ukázal, že obavy nepřátelsky informovaných pochybovačů byly při nejmenším pomluvami. Zjednal své zemi vnitřní i zahraniční pokoj a mír. Viděl, že by bylo šílenstvím, pokusit se o vymanění z vlivu mocného souseda, uplatňujícího své právo investovat praporcem knížete z rodu Přemyslova dědičný stolec. Naopak, přátelstvím dokázal, že vlna vzdělanosti, valící se od západu, nenarazila a neroztříštila se o naše hory, ale zaplavila a osvěžila dohasínající zbytky byzantské kultury novými podněty. Vliv z byzantského jihovýchodu není dokladem zápasu u nás, jako nejzápadnější větve slovanské, nýbrž kus byzanstké politiky, vlivu kultury, která se snaží nabýt vlivu mezi Slovany.

Kníže Václav dovedl ocenit kladné hodnoty křest'anství a dobře též věděl, že Kristovo evangelium znamená společenský pokrok, ale že celek národa jím nebyl dosud hlouběji dotčen. Duch nauky Kristovy v době Václavově nezdomácněl dosud ani mezi velmoži, tím méně mezi lidem.

Při dvoře německého krále poznal, co znamená pro kulturu národa ovlivnění lidského jednání křest'anstvím, které se tím stalo i velmi prospěšným pro život sociální a hospodářský.

Proto otevřel brány země dokořán tomu životodárnému proudu osvěty křest'anské a stal se jejím nejoddanějším služebníkem. U polobarbarských dvořanů a vládnoucí třídy tvořícího se národa Čechů setkávaly se jeho reformní snahy s odporem a připravovaly mu korunu mučednickou. Vyvrcholením všeho byla bratrovražda, která podt'ala blahodárný život knížete svatého Václava. Otřásl se slabý křest'anský štěp pod bratrovražedným úderem, nové víře jenom na chvíli však zakolísala půda pod nohama.

* * *

Roku 1709 na den sv. Václava kázal misionář v Písku. V obsáhlé promluvě líčí život a ctnosti světcovy, představuje je očím posluchačů v jakémsi divadle, rozděleném na několik jednání, a své kázání dokončuje: "Pravdu máte, že postavili jste si chrám sv. Václava mimo hradby daleko před městem jako přední hlídku. Neboť on ostříhá hradeb vašeho města." Rozváděje tuto myšlenku je přesvědčen, že ochrání i celý národ.

Přes všechno neštěstí, které prošlo českou zemí, stál svatý Václav jako pevná tvrz, posunutá daleko proti nepříteli. O něho ztroskotaly útoky, neboť jeho láska k českému lidu se v jedno pojí s láskou k Bohu, a proto je věčná.

* * *

Hlavně my Orli ve vyhnanství, soustředění ve své župě Svatováclavské, i vy, milí katoličtí přátelé, **nezapomínejme na našeho českého svatého knížete a národního patrona. Máme mnoho příčin k prosbám a prosme ho i za ty unavené duše v porobené vlasti. Vždyť ve všech dobách — slávy a ponížení — v boji i míru, rozkvětu i úpadku s úctou k němu vzhlížel český lid.**

PRONAJMU —

1 zařízený pokoj na spaní pro pána v Chicagu. — 2831 So. Millard Ave. (Návštěva kdykoli během dne.)

PRONAJMU —

4-pokojový byt v přízemí (1st floor) nejraději mladým manželům, kteří si začínají budovat existenci. V Chicagu, v blízkosti kostela Bl. Anežky české. Volejte 762-2510.

Při prodeji a koupi domu vám svědomitě a ochotně poradí

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

Investice — půjčky
Dlouhá léta zkušenost

PRODÁM —

Prodám (pro nemoc) urychleně a výhodně dva krásné majetky, 5 minut od moře a nákupního střediska. 4plex — 9letý, 1 apt. je 2 ložnice, 2 koupelny, kuchyň, jídelna 18×22, 3 apt. 1 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna. Krásná zahrada (109×149). Taxy $590 ročně. Parking 8 aut. Cena $82.000. Příjem $9240 ročně. Dobrá investice.

*

Dvojdomek — 2 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna na každé straně domu. Na majitelově straně navíc obývací pokoj 16×20, oplocená okrasná a ovocná zahrada 80×140. Taxy $380 ročně. Cena dvojdomku $64.000. Příjem $2.920 ročně z jednej strany domu. Dobrá investice. Pricestujte ihned. Přijmeme každou slušnou ponuku. Dohodneme se. — Truchlik, 15030 N.E. 11 Ct, #2, North Miami Beach, Florida 33161.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

LETEM SVĚTEM

Rotterdam. — Letos se všeobecně čeká dobrá úroda obilí — pšenice, kukuřice a krmného obilí — ačkoliv nikde na světě nelze mluvit o "rekordní" úrodě. Na světových trzích se ale jeví naděje na dobrou úrodu jasně klesající tendencí v cenách obilí. Tak například v Rotterdamě stojí v přítomnosti tuna americké pšenice 109 dolarů, ačkoliv loni stála 165 dolarů a před dvěma roky dokonce 190 až 200 dolarů. Tuna americké kukuřice tam stojí 88 dolarů, což je o 40 dolarů méně než loni a o 62 dolarů méně než v roce 1975.

• • •

Washington. — Ve středu 7. září byla ve washingtonském sídle Organizace amerických států bez velkých fanfár podepsána nová smlouva o Panamském kanálu. Za Spojené státy ji podepsal president Carter a za Panamu marxistický diktátor Omar Torrijos. Při této ceremonii byli přítomni i státníci jiných amerických zemí. Tato smlouva ještě bude musit být schválena většinou panamského lidu, který vysloví své mínění při zvláštním referendu a U.S. senátem, který bude o smlouvě diskutovat a hlasovat. Aby vešla v platnost, zákon vyžaduje dvoutřetinovou většinu senátorských hlasů, kteří by se vyslovili pro ratifikaci nové smlouvy. Protože je však v přítomnosti v U.S. senátě značná oposice proti této nové smlouvě, její schválení není jisté a tak president Carter vyčkává a chce ji předložit senátu až v příštím roce, v naději, že větší počet senátorů se rozhodne pro její schválení. Zatímco v Panamě některé kruhy myslí, že smlouva je pro Panamu nevýhodná, ve Spojených státech má značná část veřejného mínění velké pochybnosti o tom, že panamský kanál zůstane otevřen v případě větší mezinárodní krize, vzdají-li se USA své svrchovanosti nad okolním územím průplavu.

• • •

Bonn. — Západoněmečtí extrémně levicoví teroristé, kteří unesli 62letého velkoprůmyslníka Hans Martin Schleyera, požadují od bonnské vlády jako výkupné propuštění z vězení jedenácti teroristů, jejich přepravu letadlem do cizí země, ujištění vlády, že nebude žádat o jejich extradování, a zaplacení půl milionu dolarů na hotovosti. Jednání mezi vládou a teroristy dosud trvá; vláda totiž požaduje nezvratné důkazy o tom, že Schleyer dosud žije, dříve než se rozhodne přistoupit na jakékoli požadavky.

• • •

Bovensmilde. — Všichni máme dosud v paměti dramatické události v tomto holandském městečku, kde letos v květnu ozbrojení levicoví guerilové z ostrovů Jižních Moluk zajali vlak a drželi cestující i 100 dětí z blízké školy jako rukojmí, aby dosáhli výměnou propuštění svých druhů z holandského vězení. V těchto dnech se otevřel v blízkém městě Assen soudní proces s osmi pachateli tohoto násilnického přepadu a jiní Molukánci na protest tomuto soudu školu podpálili. Vznikla z toho pouliční bitva mezi holandskou mládeží a přistěhovalými Molukánci, kterou ukončil jen zásah policie. Neobešlo se to bez slzotvorného plynu a policejních obušků.

• • •

Salisbury. — Marxistická "Vlastenecká fronta" Joshuy Nkomo a Roberta Mugabe horečně připravuje své guerily (údajně v počtu 3 tisíc) v pohraničním pásmu Zambie na útočný vpád do Rhodésie. Dva další tisíce guerilů prochází vojenským výcvikem pod vedením Castrových vojáků v Angole, aby byli připraveni na konečný úder na Rhodésii v hodině potřeby.

• • •

Ženeva: — Podle statistických údajů Mezinárodního úřadu práce, rok 1976 zaznamenal tyto přesuny výdělků na platebním žebříčku pracujících v jednotlivých zemích. 1. Na prvním místě jsou obyvatelé arabského šejkství Kuvajt s nejvyšším průměrným výdělkem (per capita income). Protože je tato malá země s milionem obyvatel bohatá na naftu, kterou vyváží, připadá na každého obyvatele Kuvajtu roční hrubý výdělek 12.565 dolarů. Postupně pak následují tyto země: 2. Švýcarsko 9.320 dolarů; 3. Švédsko 8.995 dolarů; 4. Kanada 8.090 dolarů; 5. USA 7.865 dol.; 6. Norsko 7.685 dol.; 7. Dánsko 7.465 dol.; 8. Něm. spolková republika 7.255 dol.; 9. Belgie 6.930 dol.; 10. Francie 6.555 dol. — Africký naftový stát Libye 5.080 dol. — je na 17. místě. 18. a 19. místo zaujímá Japonsko a Saúdská Arábie. Na 20. místě — jako první z komunistických států je Východní Německo (4.230 dol.) a teprve na 21. místě se umístila v min. roce dříve tak významný průmyslový stát — Velká Británie. 23. místo zaujímá komunistické Československo (3.710 dol.); 26. místo zaujímá komunistické Polsko (2.910 dol.); 28. místo zaujímá komun. Kadárovo Maďarsko (2.635 dol.). Teprve na 29. místě je Sovětské Rusko (2.620 dol.). 30. místo obsadilo loni Bulharsko (2.040 dol.), a 31. místo Rumunsko (1.300 dol.). O všechna další místa se dělí státy Asie a Afriky.

Ovšem, všechny tyto a podobné statistiky jsou více-méně teoretické a našim čtenářům asi příliš mnoho neříkají. Nejnázornější statistika o skutečném blahobytu občanů různých zemí by byla ta, která by porovnávala skutečné — (byt' i průměrné) — výdělky pracujících se skutečnými cenami živobytí, služeb, atd. Jinými slovy: Jak dlouho musí dělat americký dělník na kg masa, chleba, másla, litr mléka, piva či vína, za kolik hodin práce si koupí oblek, nové boty, auto či letenku do Evropy. A těmto statistikám se dnes zkomunisované země zuby nehty brání, a tak nezbývá jednotlivým návštěvníkům na př. z Československa, než se o tom v USA přesvědčit na vlastní oči. V žebříčku takovéto statistiky mají totiž USA stále dosud své 1. místo mezi všemi zeměmi světa — vzdor všem lenivým žebrákům a sbírkám na všechno možné i nemožné.

• • •

Washington. — Izraelský ministerský předseda Moshe Dayan přiletěl v neděli 18. září do Spojených států s detailním plánem izraelské vlády pro uzavření definitivního míru na Blízkém východě. Tento plán bude při zasedání Valného shromáždění OSN — prostřednictvím USA — předložen ministrům zahraničí Egypta, Sýrie a Jordánska. Z tohoto plánu nebylo dosud nic novinářům prozrazeno. Političtí znalci se však domnívají, že Izrael v něm neoblomně trvá na svých požadavcích: navázání plných obchodních a diplomatických styků s arabskými zeměmi, podržení si části Sinajského poloostrova a většiny Golanské vysočiny, celého území Gázy a celého území západního pobřeží Jordánu; (toto území by však obdrželo určitý stupeň samosprávy pod izraelskou svrchovaností); Izrael zároveň vyslovuje svou ochotu vyklidit většinu Sinajského poloostrova a část Golanské vysočiny. Dayan také předloží U.S. státnímu tajemníku Vancemu detailní izraelský plán pro vyklizení a navrácení částí dobytého arabského území.

• • •

Columbus, O. — Poněvadž vzteklina má dlouhou inkubační dobu, je možno u člověka začít s očkováním proti této nemoci i potom, když už byl pokousán vzteklým zvířetem. Pak dostává po 17 dní každodenně jednu injekci s očkovací látkou. Někdy však vypukne vzteklina i u člověka, který byl proti vzteklině očkován. Jakmile se u takového očkovaného člověka po pokousání vzteklým psem vzteklina projevila, lékaři se vzdávali boje. Považovali totiž takového vzteklinou zachváceného člověka za jistého kandidáta smrti a vzteklý člověk pak skutečně umíral v hroznych bolestech. V roce 1970 byl v noci za spánku kousnut vzteklým netopýrem na farmě svých rodičů nedaleko Columbus, O., tehdy šestiletý Matt Winkler. Chlapec byl pak hned normálně očkován proti vzteklině, avšak jeho tělo nepříznivě reagovalo na injekce a vzteklina se u něho projevila v celé své síle. Jeho ošetřující lékaři se ale boje nevzdali. Rozhodli se hledat nové cesty léčby vztekliny: tracheotomií (otevření vnějšího otvoru k dýchací trubici) — umožnili chlapci dýchání, a pomocí léku jej zbavili křečí. Jejich metoda byla úspěšná; chlapec byl zachráněn a dnes je mu 13 let. Podobnou metodou byly už zachráněny i jiní dva lidé. — Chicagský zdravotní department nyní oznámil, že v laboratořích se právě připravuje nová očkovací látka proti vzteklině, která bude k disposici od příštího léta. K očkování proti vzteklině budou pak stačit pouze 4 injekce, zatímco nyní se jich musí dávat 17. Na chicagských předměstích i jinde mohou být lidé pokousáni netopýry, nakaženými vzteklinou; uvnitř měst mohou tuto nemoc přenášet nejen myši a krysy, ale také veverky.

• • •

Tel Aviv. — V posledních dnech došlo v jižním Libanonu — blízko izraelských hranic — k těžkým bojům mezi palestinskými guerily a libanonskými křesťanskými milicemi. Izraelský premiér Begin přiznal, že Izrael poskytuje křesťanským milicím vojenskou výpomoc v rámci své politiky, držet palestinské guerily pokud možno nejdále od svého území. Žádní izraelští vojáci však při tom nepronikli na území Libanonu, ačkoliv některé zprávy ve světovém tisku tvrdily pravý opak.

• • •

Káhyra. — Západní vojenští znalci se domnívají, že Izrael je dnes vyzbrojen nejmo-

---

ŠTĚPÁN TROCHTA:

Čím je pro nás sv. Václav?

LEDEN 1939

(Pozn. redakce: Tento krátký projev důstojného Otce Štěpána Trochty, tehdejšího představeného salesiánské oratoře v Praze-Kobylisích, pozdějšího vězně nacistů i komunistů, biskupa a nakonec kardinála, zůstane historickým dokumentem. Je přesvědčivým důkazem jeho neohrožeností, a proto jeho slova prosté pravdy dnes z vděčnosti k němu, k jeho práci a k utrpení otiskujeme.)

Nepotřebujeme pro nástup mladého národa hledat ideologií nových a nevyzkoušených. Nepotřebujeme ani osvědčené národní tradice znetvořovat a překrucovat. To vše, co jsme si zde řekli, vyplývá z nauky evangelia a osvědčilo se v tisícileté tradici svatováclavské. Nechtějme nyní falšováním posvátných tradic odvraceti od sebe pomoc Boží, když jí nejvíc potřebujeme, nechtějme se ani zbavovat mocné přímluvy našeho svatého patrona, vymýšlejíce teorie, které čpí pohanstvím a ducha hrdinství zaměňují za brutální čin, tedy věci, s nimiž svatý Václav neměl přece nikdy nic společného.

Idea svatováclavská, tradice svatováclavská, to není slabošství ani poraženectví, jak by se nám snad chtělo namluvit, a dokonce od těch, kteří se v tom nevyznají, a kteří před nedlouhým ještě časem o svatého Václava vůbec nezavadili. Pro nás je svatý Václav více nežli předmětem historicko-politických úvah a filosofování o poměru českého státu k říši, ač i tam postupoval svatý Václav obezřetně a moudře podle tehdy všeobecně vládnoucí mentality a dle okamžitých nezbytností. Pro nás je svatý Václav symbolem. Pro nás je tím, čím po staletí českému národu opravdu byl a čím ho chceme mít. Tím, co svatý Václav pro český národ po věky znamenal a co pro nás musí znamenat hlavně v této osudové chvíli.

Nuže, pro nás je svatý Václav především Bohem vyvoleným a českým lidem vytouženým vyslancem a přímluvcem v nebesích. Přímluvcem, jenž hájí zájmy svého dědictví před trůnem nejvyššího Vládce, Původce veškeré moci a Osnovatele dějin. Je tedy obhájcem toho posvátného a nedotknutelného dědictví, které je symbolizováno jeho svatováclavskou korunou a které je vryto v naši paměť a v naše srdce. Jeho posvátná koruna symbolizuje nejen Čechy a Moravu, ona představuje, jak víte, ještě i jiné země, jež patří podle historických práv ke koruně svatováclavské. Tyto země nosí svatý Václav stále ve své starostlivé mysli a v milujícím srdci, neboť je patronem celého tohoto posvátného a nedílného dědictví.

Uvědomme si tedy dobře, že svatý Václav nic ze svého dědictví neodstupoval a v ničem nesmlouval, že s Mnichovem nemá nic společného a žádných územních oprav neprováděl ani hraničních kamenů nepřenášel. Svatý Václav, náš nebeský patron, dívá se na své dědictví s nebes výšin tak, jak se na ně díval před staletími. V jeho názoru se nic nezměnilo a přimlouvá se za celé své dědictví, neboť celého jest patronem a dědicem. V tom je naše naděje a v tom je naše síla, v tom je také nejlepší záruka, že tento dědic české země, "kovář a tepec" koruny svatováclavské učiní vše, aby přes přívaly bouří a vichřic dědictví toto ostříhal, pohromadě držel, a že se přičiní, aby bylo opravdu dědictvím jeho.

dernějšími americkými zbraněmi. V případě nové války na Blízkém východě by jeho armáda byla schopna rychle rozdrtit arabské armády, které by pak potřebovaly 3 až 5 let, než by opět byly schopny podniknout novou ofensivu proti Izraeli. Izraelská vláda otevřeně tvrdí, že pomocí nejmodernějších amerických bojových letadel typu F-15 a F-16 — částečně už dodaných — izraelské válečné letectvo je třetí nejsilnější na světě, hned po Spojených státech a Sovětském svazu.

• • •

New York. — Lékaři už dříve vyvodili ze statistických údajů závěr, že kuřáci cigaret jsou více vystaveni nebezpečí srdeční mrtvice než nekuřáci. Nyní se dvěma vědcům podařilo ztotožnit chemikálii, obsaženou v tabákových listech a v kouři cigaret, která způsobuje srážení krve a tím zvyšuje nebezpečí srdeční mrtvice. Tato chemikálie patří do skupiny glykoproteinu.

• • •

Addis Abeba. — Habešská vláda vyhlásila všeobecnou mobilizaci za účelem rozdrcení eritrejského i somálského povstání; habešská fronta proti Somálcům na území Ogaden má být nyní vážně ohrožena zhroucením. Obě strany ztratily v bojích celkem asi 1000 mužů. Nyní poskytují Habeši vojenskou výpomoc tyto země: Sovětský svaz, Československo, Východní Německo, Kuba, Jižní Jemen a Libye. Somálsko se obrátilo se žádostí o vojenskou výpomoc na Teherán; Iránu totiž velmi záleží na tom, aby se komunisté nezmocnili "Afrického rohu", v němž leží Somálsko.

• • •

Chartúm. — V severohabešské provincii Eritrei, která bojuje za svou nezávislost proti habešské armádě, se už připravuje "druhá Angola". Stejně jako v Angole tak i v Eritrei vedou osvobozovací boj tři vzájemně si nepřátelská politická hnutí: dvě umírněná a prozápadní — ("Eritrean Liberation Front — People's Liberation Forces" a "Eritrean Liberation Front") — tvoří jeden tábor; v druhém táboře je jedno hnutí jasně marxistické a prokomunistické ("Eritrean Peoples Liberation Front"). Oba tyto tábory jsou přibližně stejně silné; první, jehož vůdcem je Osman Saleh Sabbe, má podporu Sudánu a Saúdské Arábie; druhý tábor, jehož vůdcem je Issias Afwartke, podporují Jižní Jemen, Libye a Sovětský svaz. Toto marxistické hnutí EPLF nyní také tajně vyjednává s Addis Abebou, a je opravdové nebezpečí, že v Eritrei dojde mezi těmito dvěma tábory k občanské válce, jako tomu bylo v Angole. Kvůli této politické neshodě se v těchto dnech na eritrejské frontě nebojuje. Habešané dosud drží tamní tři největší města Asmaru, Massawu a Assab; jejich posice se den ze dne posiluje dodávkami sovětských zbraní. Někteří pozorovatelé vyslovují názor, že Sovětský svaz dal přednost Habeši před Somálskem, které najednou opouští, avšak zároveň si chce zajistit volný přístup k eritrejským přístavům při Rudém moři.

• • •

Pretoria. — Ve vězení v Johannesburgu zemřel 30letý universitní student — černoch Steve Biko, jeden z předních černošských studentských politických vůdců Jižní Afriky. Byl předsedou Organizace jihoafrických černošských studentů, kteří bojují proti nadvládě bělošské menšiny své země. Před třemi týdny byl zatčen a uvězněn. Podle prohlášení policejních autorit zemřel následkem osmidenní hladové stávky, avšak nikdo tomuto důvodu jeho smrti nevěří. Podle nepotvrzené zprávy měl zemřít následkem bití a trýznění. Tuto možnost nelze sice vyloučit, ale je zajímavé, jak rychle se k tomuto komunistickému výkladu jeho násilné smrti připojili všichni američtí novináři, kteří z netrpělivosti s bílou nadvládou v Pretorii ochotně papouškují i nijak nezaručenou zprávu, že Steve Biko je už 21. černochem, který v posledních 18 měsících zemřel v policejní vazbě. Jeho smrt vyvolává mezi černochy Jižní Afriky značné vření a protestní demonstrace černošských i bělošských studentů. Andrew Young samozřejmě nelenil a odsoudil tuto smrt před Spojenými národy. Jihoafrický ministr spravedlnosti, James Krueger, který zpočátku tvrdil, že o Bikově hladovce nevěděl, dal ovšem podnět k pochybám, i když řekl, že se Bikovi ve vězení dostalo náležitého ošetření. Tím připustil nepřímo možnost, že Bikovu smrt by mohla mít na svědomí policie. Chce dát věc vyšetřit, vyžádají-li si to výsledky pitvy. Samozřejmě, že za dnešní nervózní situace v Jižní Africe nelze brutalitu policie při Bikově smrti vyloučit, avšak proč američtí novináři neměří stejným loktem Idi Aminovi z Ugandy a rudým policajtům komunistických zemí od Prahy až po Vladivostok?

• • •

Washington. — Ve Spojených státech bylo už slyšet mnohé hlasy oposice proti nové smlouvě o Panamském průplavu. Bývalý státní tajemník Kissinger i bývalý president G. Ford se však vyslovili o této smlouvě příznivě. Kissinger dokonce varoval U.S. Kongres, že zamítnutím této smlouvy by podryl autoritu presidenta Cartera, jako mezinárodního vůdce a zároveň by se vzbudilo všeobecné nepřátelství celé Latinské Ameriky proti USA. Bývalý státní tajemník Dean Rusk se vyslovil ve stejném smyslu. — V přítomnosti Spojené státy sice platí Panamě za užívání kanálu pouze 2.3 milionu dolarů ročně, avšak k tomu je ještě nutno vzít v úvahu, že 9,000 Panamců pracuje v kanálové zóně pro Američany a 30,000 Američanů — vojáků i civilistů — v této zóně žije; proto je ve skutečnosti každoročně panamská ekonomie americkou přítomností v kanálové zóně obohacena o 250 milionů dolarů. Kanálem propluje denně průměrně 34 lodí, z nichž každá zaplatí asi $11,000 průplavného poplatku, což je asi desetina toho, co by stálo v pohonných látkách a v platech námořníků obeplutí celé Jižní Ameriky. V důsledku zvýšení obnosu, který podle nové smlouvy Spojené státy budou platit Panamě za užívání kanálu, bude plavba kanálem ihned zdražena; podle různých odhadů o 25 až 38 procent. V roce 1976 Společnost Panamského kanálu vybrala na průplavních poplatcích celkem 134.3 milionu dolarů; přitom její rozpočtový schodek činil 7.4 milionu dolarů.

• • •

Los Angeles. — Sověti i Američané horečně hledají vhodné techniky pro užití laserových paprsků jako zbraně v případě války. Teoreticky by mohlo být použito těchto paprsků ke zničení nepřátelských letadel, dálkových střel a umělých družic. Američtí vojenští znalci se domnívají, že v tomto oboru jsou prozatím Spojené státy daleko před Sovětským svazem.

• • •

Frezno. — V sekvojovém háji Yellowston Parku byla v úterý 20. září nalezena pobodaná mrtvola 56letého čs. uprchlíka F. Uhlíka, o němž psal v padesátých letech všechen světový tisk. Tehdy se mu totiž podařil odvážný útěk přes hranice s celou rodinou ve vojenském tanku, který si sám po tři dlouhá léta dával dohromady. Po emigraci do USA se usadil v kalifornském městě Frezno. Policie pátrá po pachatelích této ohavné vraždy. Je možné, že běží o "obyčejný vražedný přepad, motivovaný krádeží peněz, avšak policie v tomto případě dosud nevyloučila ani politickou motivaci vraždy.

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ VETERÁNŮM

Jak je vám již známo, zákon Public Law 94-491 ze 14. října 1976 — dle kterého má být poskytována nemocniční a léčebná péče příslušníkům čs. branné moci — výslovně žádá, aby polští a českoslovenští veteráni I. nebo II. světové války, kteří bojovali po boku Spojenců (a jsou nejméně 10 let občany Spojených států), předložili doklady o své službě, vystavené Ministerstvem války Velké Británie nebo Ministerstvem obrany Francie, a také průkaz, že nepobírají žádnou podporu od československé vlády z titulu své služby v armádě. Osobní doklady veteránů, kteří sloužili ve svazku britské armády, byly po válce odeslány do Československa; doklady veteránů z Francie byly při kapitulaci zničeny. Československá vláda odmítá uvedené doklady vydat.

Poslanec Frank Annunzio sděluje dopisem z 9. září 1977 předsedovi Čs. národní rady americké, že situace čs. veteránů byla předmětem diskuse mezi Administrátorem Veterans Administration a Stát. Departmentem. Státní Department projevil ochotu jednat o případech, kdy veterán nemůže potřebné potvrzení o své vojenské službě od čs. vlády získat. Veterans Administration sdělila, že vzhledem k tomu, že péče o nemocné je v Československu bezplatná, orgány Veterans Administration nebudou na čs. veteránech požadovat potvrzení o tom, že nepobírají podporu od čs. vlády.

Poslanec Frank Annunzio radí, aby všichni čs. veteráni, kteří mají potíže se získáním potvrzení o své vojenské službě za I. nebo II. světové války, se obrátili přímo na jeho kancelář, s uvedením všech údajů, které by mu umožnily jednat o jejich případu se Stát. Departmentem. Příslušná adresa je:

The Honorable
Frank Annunzio
U.S. House of Representatives, Rayburn House Office Bldg., Suite 2303
Washington, D.C. 20515

*

Poznamenáváme, že posl. Annunzio má též kancelář v 11. chicagském distriktu, na adrese: 4747 W. Peterson Ave., Suite 201, Chicago, Ill. 60646.

Tisková služba ČSNRA.
Dr. M. F.

S 28. říjnem kupředu . . .

V čase, kdy u nás doma foukal vítr ze strnišť, kdy babí léto stříbrnou pavučinou ovinulo hroudy zoraných polí, kdy už dým z ohníčků na bramborištích zaplavuje doliny potoků a luk, uzavíráme třeba jen ve vzpomínkách jarní i letní spolkovou činnost.

To neznamená, že skládáme celoroční účty ze své práce, že předkládáme bilanci se spolkovou úvahou, se součtem schůzí, přednášek, filmů dokumentárních, vědeckých a společenských, krátce, že mluvíme o svém pracovním včerejšku. Né. My chceme mluvit o včerejšku, ale o tom bezprostředním o našem zdařilém pikniku, neboli výletě do Michiganu.

Považujeme za povinnost pochlubit se s úspěchem díla, které se podařilo, a považujeme za povinnost rozdělit se s naší krajanskou veřejností o tu radost, kterou nám způsobila, že v takovém manifestačním počtu se naší letní veselice zúčastnila. Děkujeme všem. Všem, kdož přišli z dáli i z blízka, kdož přišli z okolí, i těm, kdož přišli ze severu i jihu, ze západu, a omlouváme ty z východu, kteří přes veškeré deklarace helsinské ještě přijíti nemohli.

* * *

Slunné odpoledne v neděli dne 4. září v letovisku manželů Látových, při náladové, společenské i tendenční hudbě pana R. Pura a jeho druhů bylo zážitkem daru Božího. Nálada spontánně vyrostlá z pocitů nenucených, z účasti nepovinné, dala zábavě rytmus v písni i tanci. Bylo veselo!

Tento rok po prvé z celého řetězu výletů minulých byl Pánbu s námi. Byla to "úplata" za naši trpělivost a neodvratitelné úsilí. Příroda byla laskavá a každý se stal součástí všech. Byla to harmonie společenská a byla to harmonie národní. Nálada otevírala srdce upřímnosti a kuchyně i bar žaludky žádoucnosti, že ani dlouhé večerní hodiny neukončily společenský rej.

Letošní výlet do Michiganu zůstane dlouho v paměti dobrých lidí a také budou pamatovat, že odbočka "28. říjen" byla jeho pořadatelem. Ona byla a zůstane garantem národně politických prospěšných akcí. Už dnes připravuje pro zítřek přednášku o čsl. státnosti, akademii a koncert, aby plnila program svého účelu.

V závěru děkuje výbor odbočky manželům Látovým za propůjčení letoviska, kabin, lodice a všeho potřebného, co umožnilo uspořádání pikniku. Děkuje pracovnímu teamu, který se postaral o spokojenost návštěvníků a vyslovuje zbožné přání, aby v příštím roce, až zase začnou létat pavučiny babího léta, sešli jsme se opět všichni na pikniku "28. října" v Michiganu u Látů.

—ová

Přijd'te si protáhnout ty své málo používané svaly. — Tělocvičný osmitýdenní kurs rytmiky, pod vedením Mileny Rasochové začíná 4. října 1977 v 8:00 hod. večer v tělocvičně školy Custer (1427 Oak Park Ave., Berwyn). — Bude se pořádat v téže tělocvičně každé úterý od 8:00 hod. do 9:30 hod. večer.

O bližší informace volejte: 788-3495.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

4. kolo —

SLAVIA—TRNAVA 2:0

Branky: Segmüller, P. Herda.

TEPLICE—SPARTA 1:1

Branky: Pokluda — Vejnar.

DUKLA—OSTRAVA 4:2

Branky: Nehoda 2, Bílský, Vízek — Lička, Lorenc.

PLZEŇ—BOHEMIANS 2:0

Branky: Dvořák, Sloup.

INTER—BRNO 1:1

Branky: brněnský Dvořák vlastní — Kopenec.

DUKLA. B. BYSTRICA—SLOVAN 0:1

Branka: Mastný.

TRENČÍN—ŽILINA 4:2

Branky: Rusnák 2, Sokol, Koronczi — Beleš, Chobot.

LOK. KOŠICE—PREŠOV 2:0

Branky: Dobrovič, Józsa.

Tabulka po 4. kole

1. Inter Bratislava	6:3	6
2. Trenčín	10:7	6
3. Brno	10:5	5
4. Slavia Praha	7:5	5
5. Lok. Košice	6:6	5
6. Sparta Praha	8:4	4
7. Sparta Praha	14:10	4
8. Prešov	6:5	4
9.—10. B. Bystrica	5:5	4
9.—10. Plzeň	5:5	4
11. Trnava	4:4	4
12. Slovan Bratislava	5:10	4
13. Ostrava	5:7	3
14. Bohem. Praha	4:7	3
15. Teplice	3:6	3
16. Žilina	3:10	0

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

I. národní liga kopané

Skupina A — 5. kolo

VTJ Tachov—Kladno 2:3, Příbram—VTJ Tábor 3:0, Vlašim—Děčín 2:0, Ústí nad Labem—Xaverov 4:1, Sokolov—RH Cheb 1:3, Mladá Boleslav—Chomutov 3:0, České Budějovice—Viktoria Žižkov 1:0, Žatec—Benešov 2:2.

První tři týmy v tabulce

1. Příbram	15:2	10
2. Vlašim	14:4	9
3. České Budějovice	8:4	8

Skupina B — 5. kolo

Mor. Ostrava—Frýdek-Místek 3:1, Pardubice—Jablonec 2:0, Liberec—Olomouc 1:0, Vsetín—Poruba 2:0, Bohumín—Gottwaldov 1:1, Vítkovice—KPS Brno 3:1, Hradec Králové—Opava 1:1, Havířov—Třinec 2:1.

První tři týmy v tabulce

1. Opava	10:2	8
2. Frýdek-Místek	8:4	7
3. Pardubice	8:5	6

Skupina C — 6. kolo

Spišská Nová Ves—Ružomberok 1:0, Senica—Dubnica 1:0, Humenné—Martin 1:1, Kys. Nové Mesto—Púchov 1:1, RH Bratislava—Bardejov 4:2, Michalovce—Pov. Bystrica 1:1, Nitra—Trebišov 1:1, VSS Košice—Komárno 3:2.

První tři týmy v tabulce

1. Senica	11:4	10
2. Pov. Bystrica	10:4	9
3. Nitra	11:7	9

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Evropské poháry začaly prvním kolem (odvety se hrají 28. září).

PMEZ

Dukla Praha—FC Nantes 1:1

Branky: 35. min. Amisse prošel kolem Samka, oklamal Čapkoviče a přesnou ranou k tyči asi z 12 metrů získal pro Francouze vedení. 56. min. Gajdůšek prováděl trestný kop, místo do hradby obránců přihrál šikovně Vízkovi, ten sice nejprve mávl nohou do prázdna, ale potom přece jen dorazil míč do sítě. V 72. min. byl vyloučen Amisse. 15.000 diváků.

PVP

Lok. Košice—Östers Växjö 0:0

Domácí Košice si nevěděly rady se zhuštěnou obranou švédského mužstva. 10.000 diváků.

POHÁR UEFA

Standard Lutych—Slavia Praha 1:0

Branka: 82. min. Belgičané se dostali k nevinné akci, ve zmatku před brankou Slavie vyrazil brankář Zlámal míč na tyč, od ní se odrazil na nabíhajícího Nichela, a ten vsítil jediný gól zápasu. Vyložené šance měl Segmüller, po přestávce Jebavý a Svoboda. Minutu před koncem byl vyloučen domácí Graf. 40.000 diváků.

Rapid Vídeň—Inter Bratislava 1:0

Branka: jediný gól padl v 63. min., kdy obrana Interu udělala chybu, když nechala nekrytého Walzera, a ten zacílil a brankář Kovařík byl bezmocný. 10.000 diváků.

★

Přátelské zápasy:

USA—Alianza (Peru) 2:1 ve finále turnaje v New Yorku.

Japonsko—New York Cosmos 3:1, hráno v Tokiu před 70.000 diváků.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 18. září bylo utkání Hellenic—Sparta odvoláno pro nevyhovující hřiště.

Příští zápas má Sparta hrát v Marquette Parku s týmem Lightning (Poláci), ale s největší pravděpodobností se hrát nebude, neboť náš soupeř nemůže zajistit hřiště. Zda se bude hrát se dozvíte ve Spartaklubu, telefon 863-9285. Tato dvě odložená kola by se hrála po 16. říjnu.

Příští soupeři Sparty: 2. října Sparta—Eagles, 9. října Lyons—Sparta, 16. října Sparta—Maroons.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

SITUACE V BÍLÉM SPORTU

Nimbus neporazitelnosti obklopuje v posledních měsících Argentince Guillerma Vilase, ale tenistou roku vyhlásila asociace tenisových profesionálů Švéda Bjoerna Borga. Borg je hráč vysokých hráčských i charakterových kvalit, takže mu nelze ubírat na spravedlivé pověsti, jež ho obklopuje ve všech světových centrech bílého sportu. Ostatně Borg vyhrál stý, jubilejní Wimbledon, a v první části sezóny byl skutečným tenisovým králem. Jestliže jej ovšem ve Forest Hills a na jiných turnajích z poslední doby trápilo zranění, nelze na druhé straně ubírat nic z nevídaných úspěchů Argentince Vilase, který se blíží padesátému utkání za sebou bez přemožitele. Vyhrál mistrovství Francie i Austrálie, je v čele Grand Prix, a má celkem jedenáct turnajových vítězství, což je víc než polovina z 21 turnajů, jichž se Vilas zúčastnil.

Třetí hvězda nejvyšší tenisové velikosti, Američan Jimmy Connors, je právě pod palbou kritiky americké tenisové asociace a amerického tisku. Příčinou je jeho chování po turnaji ve Forest Hills a před slavným jubilejním Wimbledonem. V 96leté historii mistrovství Spojených států ve Forest Hills se totiž ještě nestalo, aby poražený finalista opustil slavnostní ceremoniál vyhlašování vítězů ještě před jeho ukončením. A ve Wimbledonu se zase Connors klidně rozcvičoval na vedlejším dvorci, zatímco na hlavním kurtu jej marně shánněli, aby mu vévoda z Kentu mohl odevzdat vysoké uznání, jež bylo u příležitosti stého výročí Wimbledonu udělováno všem dosud žijícím vítězům této slavné tenisové soutěže. Connors není tolik kritizován zato, že by měl náhle slabší nervy, jako za určité primadonské rysy, které z něho začínají dělat další "l'enfant terrible" světového tenisu a stavět jej po bok Rumuna Nastaseho.

Mezi předními světovými hráčkami je dnes jiná situace, než mezi jejich mužskými protějšky. Špička se vyrovnává, či přesněji řečeno rozšiřuje. Není to tak dávno, co zářila Angličanka Virginia Wadeová, která vyhrála Wimbledon a ještě před několika týdny dokázala doslova rozdrtit světovou jedničku, Američanku Chris Evertovou, a už ji vystřídala hráčka druhé světové desítky, 24letá Australanka Wendy Turnbullová. Turnbullová sice nesesadila z trůnu Evertovou, zato však ve Forest Hills postupně vyřadila Američanku Casalsovou, Angličanku Wadeovou, a v semifinále i nasazenou hráčku číslo dvě, bývalou československou reprezentantku Martinu Navrátilovou, která nyní žije ve Spojených státech.

Po finálovém boji pak sama Evertová prohlásila, že zápas s Turnbullovou byl pro ni nejtěžší z celého turnaje. Turnbullová sice dosud nevyhrála velký mezinárodní turnaj, ale už několikrát dokázala důkladně zatopit předním světovým hvězdám. Hraje velmi agresivní tenis a je svým soupeřkám nepříjemná také rychlou pohyblivostí. Navrátilová ovšem mohla svůj zápas s Turnbullovou vyhrát, kdyby se po prvním hladce vyhraném setu nesnažila ukončit utkání příliš rychle a nezačala dělat z netrpělivosti zbytečné chyby. Semifinálovou prohru s Turnbullovou si Navrátilová ve Forest Hills částečně vynahradila finálovým vítězstvím ve čtyřhře žen, v níž je její partnerkou Holand'anka Betty Stoveová. Stoveová se navíc po chvíli na kurt vrátila, aby se tam po boku Jihoafričana Frew McMillana pustila do boje o další titul, tentokrát ve smíšené čtyřhře. Betty Stoveová prokázala, že je dnes nejlepší deblistkou na světě, protože po výborné hře se svým jihoafrickým partnerem sesadili z trůnu v mixech Američany Billie-Jean Kingovou a Vitase Gerulaitise. Pro úplnost dodejme, že na tenisovém mistrovství Spojených států nenalezla ve čtyřhře mužů přemožitele jihoafrická dvojice Hewitt—McMillan, jež byla asociací tenisových profesionálů poprávu vyhlášena deblem roku. A konečně, za objev roku byl vyhlášen Američan Tim Gullikson z Wisconsinu. Světová špička, tradičně doplňovaná především hráči z Austrálie, západní Evropy a ze Spojených států, má v současné době největší zázemí v Americe, kde v posledních le-

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

tech dorůstají doslova desítky vynikajících hráčů ze vskutku masové tenisové základny.

* * *

TENIS:
COLGATE GRAND PRIX

Men's singles — 1. Guillermo Vilas 1,672 bodů, 2. Brian Gottfried 1,316, 3. Bjoern Borg 775, 4. Roscoe Tanner 552, 5. Phil Dent 534, 6. Manuel Orantes 506, 7. Harold Solomon 499, 8. Jimmy Connors 492, 9. Raul Ramirez 486, 10. Jeff Borowiak 414, 11. John Alexander 105, 12. Stan Smith 399. 13. Eddie Dibbs 361, 14. Buster Mottram 355. 15. Jaime Fillol 316.

Women's singles — 1. Chris Evert 550 bodů, 2. Betty Stove 375, 3. Virginia Wade 335, 4. Martina Navrátilová 320, 5. Kerry Reid 250, 6. Mima Jausovec 220, 7. Sue Barker 195, 8. Billie Jean King 190, 9. Dianne Fromholtz 185, 10. Wendy Turnbull 180.

* * *

REKORD AMERIČANCE

Na velmi kvalitním lehkoatletickém mítinku ve Fürthu v Německé spolkové republice vytvořila Američanka Kathy Schmidtová nový světový rekord v hodu oštěpem výkonem 69 metrů 31 centimetrů. Dosavadní světový rekord východoněmecké reprezentantky, Ruth Fuchsoyé, byl o 20 centimetrů slabší. — Na mítinku došlo k překvapení ve vrhu koulí, v němž světová rekordmanka, československá reprezentantka, Helena Fibingerová, prohrála na základě stejného výkonu, ale horší série, se západoněmeckou koulařkou Evou Wilmsovou.

* * *

ANDRETTIHO POHÁNĚLA PŮDA PŘEDKŮ

Velkou cenu Itálie v Monze, která se započítává do mistrovství světa automobilů Formule jedna, vyhrál Američan Mario Andretti na Lotusu průměrnou rychlostí přes 206 kilometrů za hodinu. Druhý projel cílem Rakušan Niki Lauda na Ferrari a třetí skončil Australan Alan Jones na voze Shadow. Takřka jistým mistrem světa je Niki Lauda, který už letos získal 69 bodů. Jihoafričan Jody Scheckter má 42 a Američan Andretti 41 bodů.

* * *

ZASLOUŽÍ POTLESK NEBO VYPÍSKÁNÍ

Předseda Mezinárodního olympijského výboru lord Killanin přicestoval do Pekingu k rozhovorům o znovupřijetí Čínské lidové republiky za člena světové olympijské organizace a vyloučení Čínské republiky na Tajvanu.

* * *

KONEČNĚ

Tanzanijský vládní list, The Daily News, přinesl zprávu, že tanzanijští lehcí atleti se zúčastní závodů, na nichž budou startovat Novozéland'ané. Tanzánie přijala rozhodnutí letošní konference zemí Britského společenství národů a summitu Organizace africké jednoty. Na obou konferencích byla přijata výzva ukončit bojkot afrických zemí, namířený proti sportovcům Nového Zélandu. Jak známo, důvodem bojkotu byly sportovní styky ragbistů Nového Zélandu s hráči Jihoafrické republiky. Nové tanzanijské rozhodnutí otevírá možnost střetnutí dvou slavných běžců na středních tratích, Tanzanijce Filberta Bayiho a Novozéland'ana Johna Walkera.

★

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

Milé setkání J. Malečka s J. Bicanem

V sobotu 3. září sešli se na přátelském večírku v přeplněné restauraci Karla Fišera v Elyria, Ohio, dva naši význační čs. sportovci, Maleček s Bicanem. Milého hosta z Československa — slávistu Josefa Bicana, který přijel na pozvání chicagské Sparty, přivítal při skvělé večeři Zdeněk Pražák. Bicana nám přivezl do Clevelandu sekretář Sparty Jarda Fajkus. Přijel s rodinou a čestný předseda Sportovců v zahraničí — Josef Maleček přijel z New Yorku. Jménem clevelandských sportovců je oba srdečně pozdravil předseda Jarda Chadim a vzpomněl přitom návštěvy Franty Plánička. Básník Přemek Kocián složil k této příležitosti básničku "Vítáme Vás", a hostům ji přednesl, což bylo s velkým potleskem přijato! Ozdobený stůl v čs. barvách s květinami a velký dort hlásil, že vítá naše dva populární čs. sportovce a Karlu Fišerovi přeje vše nejlepší k narozeninám. Všichni přítomní jim zazpívali.

Dr. Mirek Poseděl vzpomněl na Bicanovu éru. Na milé setkání přijeli i naši kanadští přátelé Tonda Štrobach s paní z Toronta a čs. cyklista Ota Doležel se svým polským přítelem. Manželé Diechovi z New Jersey spolu s čs. veslařem z Roudnice — Arnoštem s paní. (Arnošt byl spolu se Zavřelem mistrem světa.) — Antonín Čech, který hrával kopanou za Židenice a nyní s manželkou řídí český rozhlas v Owosso, Michigan, byl mezi námi též. Přijela i Milena Tvrdoňová se synem Milanem z Chicaga a mnozí další.

Luboši Hromádkovi bylo popřáno k narozeninám a našim členům Mirkovi Králíkovi a Frantovi Tavránkovi jsme přáli hojnost zdraví, protože se nám vrátili z nemocnice domů.

Býv. pokladník pražské Sparty Jirka Traub se nám pro nemoc omluvil, ale poslal pozdrav a dar. Přejeme mu rychlé uzdravení. — Měli jsme mezi námi i Jardu Vaverku s paní; Vaverkův tatínek hrával za Slávku a můžeme se pochlubit, že synovec Karla Patlejcha z Clevelandu hraje dnes za Slavii. Jindřich Němeček z cestovní kanceláře a Joe Kocáb z českého rozhlasu byli také přítomni.

Předseda Čs. sportovců — Karel Fišer — odevzdal J. Bicanovi milý dárek od nás všech — rybářské pruty — a J. Malečkovi malý dáreček.

Na večírku byli též pozdraveni manželé Herinkovi z Lorian, Ohio. Každoročně je navštěvoval jejich synovec — náš bývalý místopředseda — Emil Randsdorf z N.Y. Velmi jej postrádáme. S díkem za jeho obětavost pro náš Svaz — slibujeme mu, že jeho odkazu "věrni zůstaneme". Vděčně vzpomínáme na všechny kamarády — sportovce, žijící nesvobodně v okupovaném Československu.

V závěru úspěšného setkání promluvil pan Josef Bican. — Bylo to oživení vzpomínek a náš čestný předseda Maleček ukončil slovy: "Až se vrátíš, Pepo, domů, vyřid' od nás všech náš milý pozdrav všem čs. sportovcům."

Děkujeme Karlovi Fišerovi za uspořádání večírku a Jardovi Fajkusovi za jeho obětavou laskavost, když přivezl našeho milého hosta z Niagarských vodopádů k nám na milé setkání.

Zp.

ROZLOUČENÍ S MIRKEM

Od soboty večer, kdy v síni Chrástkova pohřebního ústavu bylo vystaveno Mirkovo tělo, začalo smutné, těžce bolestné loučení nejen rodiny a nejbližších, ale i všech ostatních, kteří se přišli s tímto nadějným dvacetiletým hráčem fotbalu rozloučit — (zahynul 12. září při automobilovém neštěstí v Západním Německu).

Po ohromující zprávě o Mirkově náhlé smrti na začátku týdne, stále jsme ještě nějak nemohli uvěřit, že je tomu tak, že by to byla pravda — zvláště když jsme viděli v českých a amerických novinách usmívající se Mirkovy fotografie.

Teprve otevřená rakev, ve které odpočíval chlapec ještě před několika dny plný radosti ze života, který stál na prahu své fotbalové kariéry, a který měl dveře do světa otevřené dokořán — nejen pro jméno sportovce, které by bylo bývalo jednou zapsáno do řad těch nejslavnějších, ale i pro svou milou povahu, uvědomili jsme si, že neuvěřitelné je skutečností. Nechápavě jsme se dívali do té ztuhlé tváře, nyní již dospívajícího mladého muže, který i jako chlapec uměl vždy jen potěšit, nikdy však zarmoutit. Tentokrát ne svou vinou nám způsobil bolest nesmírnou, ačkoliv za svého života snad nikdy nikoho nezarmoutil.

Naši rozbolavělou duši mohla zvlášt' při této smrti utišit jen slova Evangelia, která nám při pohřebních obřadech v pondělí dopoledne četl Otec Vojtěch Vít. Slova, která Mirek jistě tolikrát četl ve své bibli, kterou s sebou všude vozil, a která ted' ležela v jeho rakvi. Nyní k nám zaznívala z úst kněze a spojovala nás s Mirkem ve víře v posmrtný život a ve shledání se s ním na věčnosti.

Takto posíleni byli jsme schopni jít ještě jednou kolem Mirkovy rakve, abychom mu dali sbohem. Bolestné loučení rodiny bylo poslední; první bylo dojemné loučení fotbalových hráčů ABA Sparty Chicago, Stings a Aztecs, oblečených v klubových dresech, kteří pak bud' stáli čestným smutečním špalírem, anebo nesli rakev svého kamaráda k pohřebnímu vozu.

Na Woodlanském hřbitově po slovech modlitby a rozloučení, po zazpívání naší hymny, Svatováclavského chorálu a hymny americké, když již květy a hrsti hlíny padly na rakev spuštěnou do čerstvého, vykropeného hrobu, ještě dlouho jsme postávali tiše v hloučcích a přemýšleli nad smyslem života. Zamýšleli se nad ním s nezvyklou vážností mladí i Mirkovi spolužáci a sportovní přátelé, které jejich dobrý kamarád a sportovní vzor svým náhlým odchodem vyburcoval z jistoty každodenního života.

Prosíme Tě, proto, Mirku, abys využil své dnešní přítomnosti u Pána Boha a svým nejdražším, a pak hlavně těm svým mladým a i nám ze starších generací — "přihrál" několik nahrávek milosti, abychom denně skórovali nějaký dobrý gól po tvém způsobu; že s myšlenkou na možnost nenadálé smrti budeme chápavější a ochotnější k druhým.

VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

Všem, opravdu všem našim krajanům, celé chicagské Spartě, Mirkovým četným přátelům z našeho zdejšího čs. i amerického prostředí ze srdce děkujeme za jejich tklivou a zároveň nás posilňující účast na našem velikém zármutku, když nám na Boží zavolání tak znenadání odešel na věčnost náš drahý syn

MIREK RYS

Velmi neradi bychom při děkování za všechnu tu lidskou a krajanskou solidaritu na někoho zapomněli. Vždyt' vás, kteří jste se přišli s naším Mirkem rozloučit do pohřebního ústavu a doprovodili jste ho s námi na hřbitov, osobně ani všechny neznáme.

Z našeho několikaletého pobytu v USA a z četby krajanského tisku sice víme, že je zde starým zvykem při takovémto děkování jmenovat alespoň každý spolek, a dárce květin. Bud'te tak hodní a promiňte nám, když jsme všechna ta jména dosud neměli ani čas zjistit. Z upřímného srdce Vám však děkujeme všem, že jste se přišli s Mirkem rozloučit, a že jste vše prožívali s námi.

Avšak aspoň našemu misionáři Otci Vojtěchu Vítovi, a z chicagské Sparty zvláště pp. L. Královi, J. Fajkusovi, L. Valovi a pak i Chrástkovu pohřebnímu ústavu — chceme poděkovat už nyní za jejich přátelsky podané ruce k ochotné pomoci v těch prvních paralysujících hodinách, když jsme se z Německa dověděli o Mirkově tragické smrti.

Díky tedy Vám všem za všechno, milí přátelé.

Na Mirka si s námi někdy vzpomeňte v modlitbě.

Rodiče, bratr Roman, babička a dva strýčkové z Československa

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

LOS ANGELES, KALIF:

ZVEME VÁS NA SVATOVÁCLAVSKOU POUŤ

Dříve, než vám sdělíme, proč vás zveme na svatováclavskou pouť, chceme, abyste si přečetli časový a hrdinný výkřik českého srdce, které promluvilo jménem zdravého jádra našeho národa.

Tento prostý a nenáročný projev vzdělané a věřící matky byl již otištěn v několika listech a časopisech, a svou statečnou upřímností se šíří v krajanské veřejnosti jako "plamenné jiskry po strništi".

Pouhé plevy tento plamen spálí, a nezůstane z nich nic, než trochu popela. Avšak zlaté zrno, "které se v ohni zkoušívá", ukáže svou pravost a ryzost.

Proč jsem podepsala Chartu 77

Presidentu republiky, představitelům pražské židovské obce, katolické církve informačním orgánům, svému nynějšímu a bývalému zaměstnavateli:

Nechci mlčet právě dnes, kdy tolik lidí podepisuje protesty proti Chartě 77, přestože ji nikdy nečetli, poněvadž náš tisk zřejmě neuznal za vhodné, aby ji uveřejnil. Moje odpověď se zakládá výlučně jen na osobních zkušenostech, kterých jsem nabyla během 40 let svého života (narodila jsem se v r. 1936). Prožila jsem je v této zemi. Nepocházím z buržoasní třídy, naopak jsem nejstarším dítětem z chudé rodiny. Moji rodiče měli 5 dětí a živili je všechny vždy jen vlastní prací.

Mým oborem jsou dějiny literatury, ale teď pracuji jako lesní dělnice. V prosinci 1975 jsem mohla získat přiměřené zaměstnání, ale nedostala jsem je pro své náboženské přesvědčení, a protože jsem odmítla spolupracovat s naší policií.

Důvody, proč jsem napsala tento dopis, jsou jiné, než pohnutky tzv. "intelektuálů z povolání", kteří prý usilují hlavně o osobní výhody, anebo pohnutky spisovatele, který myslí především na právo uveřejnit své spisy. Vycházím z přesvědčení, že život znamená víc než práce a literatura. Proto také jako žena i matka pokládám za svou povinnost postavit se na obranu života. Žila jsem po léta sama s třemi dětmi a chápu mateřství jako spoluzodpovědnost za všechny děti na celém světě, především ale za všechny děti ve své vlasti.

Smysl a cenu života jsem začala hlouběji chápat teprve po svém obrácení před pěti lety. Dříve byl pro mne jen pustou a beznadějnou pouští, poněvadž jsem žila bez Boha a bez cíle. Jediným účelem života bylo pro mne hledání pravdy.

Na základě svých životních zkušeností se tedy stavím na obranu nezadatelného lidského všeobecného práva, aby každý člověk mohl svobodně vyznávat svou víru, aby děti mohly jít bez překážek cestou k Bohu, aby již od tří let, kdy přijdou do mateřské školky, se proti nim v tomto směru nezaváděla různá opatření, a aby přestal protináboženský nátlak na jejich rodiče a kněze.

Proto se svým podpisem připojuji k Chartě 77 a prosím všechny bratry a sestry o tichou modlitbu.

Uveřejnila BIP
(Přetištěno z Nového Domova, Toronto a z Hlasu Národa, Chicago)

* * *

Pod dojmem dříve uvedeného dopisu, opravdového manifestu utlačené pravdy a víry, nezdá se být vhodným příliš zdůrazňovat, že na pouti budou k disposici mnohé dobré a užitečné věci, jako perníková srdéčka, zmrzlina, kyselé okurky, pečivo, nápoje, knihy obrázky, ozdobné talíře, růženec, obrazy, atd.

Ano, vynasnažíme se, aby na pouti bylo všem dobře, a aby naše děti měly aspoň jakousi představu, jak to vypadá na české pouti.

V tomto ohledu bychom mohli — při malé spolupráci a větší obětavosti — vykonat a připravit daleko víc, co by mohlo poučit, potěšit a pobavit naše české děti. Není to však dobře možné, když přípravné práce spočívají na bedrách jen několika jednotlivců.

(N.B.: Přišlo vám vůbec na mysl, že je to "vaše" pouť, a že byste měli podle své možnosti pomáhat ji připravit co nejlépe?)

Někdo si snad myslí, že je škoda práce a vydání na dobu 2—3 hodin, když se pak musí vše rozebrat a odklidit. Zapomíná však, že i okamžité dojmy mohou na děti zapůsobit pro celý život.

Nuže, kdo má aspoň trochu národního cítění, i když jeho víra je jako zkomírající světélko, které nehřeje a moc nesvítí, může v sobotu před poutí připravit nějakou národní výstavku, zajímavou sbírku, poučnou exposici nebo něco podobného.

Zveme vás však na pouť — také a hlavně — pro něco jiného

Pouť vlastně znamená "putování" na místo, spojené s životní událostí osoby, která byla Bohu blízká a milá, a která nám může být příkladem ve službě Bohu a bližním. Kromě toho každá pouť byla chápána jako kající skutek.

Naše svatováclavská pouť je skutečným putováním, neboť se většina krajanů sjíždí z dalekého okolí, a třebaže používá automobilů, představuje to většinou skutečnou obět' a jistý projev kajícnosti — zvláště když se má přijít na mši svatou včas.

Svatý Václav má co říci každému z nás, ať jeho náboženské nebo národní cítění je jakékoli. Ve všech dobách, ale zvláště v těch pohnutých a kritických, uvědomovali si příslušníci zemí koruny svatováclavské, že jeho zájem o české země přesahuje práh tohoto lidského putování, že jeho smrt znamenala zasetí dobrého semene v zemi, kde mělo přinášet úrodu stonásobnou.

Důslednost a vroucnost jeho skutků, konaných ve službě Bohu a bližním, není třeba vtesávat do kamene, vrývat do dřeva nebo vypodobňovat štětcem: tisíciletá tradice českých dějin sama mluví o jeho velikosti a příkladu, které nám zanechal.

Scházíme se proto v jeho jménu a k jeho cti o neděli nejbližší (podle možnosti) jeho svátku, a při eucharistické Oběti naše spojené prosby se vznášejí k Otci nás všech za vysvobození ze slepoty, vlažnosti, lhostejnosti, hmotářství a požitkářství naší exilové rodiny, a za osvobození naší vlasti z pout bezbožeckého a vládychtivého egoismu, ať už se nazývá jakkoli.

Nemůže být pro naše prosby vhodnějšího místa než kolem oltáře, na němž se Kristus stává skutečným Beránkem Božím, a spolu s námi volá jeho Krev k nebi: "Otče, smiluj se!"

Přijdete-li na letošní svatováclavskou pouť v tomto smýšlení, dosáhnete velikého užitku pro sebe, své drahé i pro naši vlast.

"Kníže náš, shlédni k nám, zahynouti nedej nám, chraň nám v míru zem i víru, svatý Václave: Tisíc let jsi chránil národ svůj, prosíme: i dál ho opatruj, víře své i vlasti věrný lid ať je šťasten, ať má klid".

SAN FRANCISCO:

Svatováclavské české bohoslužby a pouť v San Francisku

budou se konat v neděli dne 2. října v Loyola Hall (v sále Student Lounge v přízemí) o 10:30 hod. dopoledne.

Vjezd na parkoviště je na rohu Turk St. a Parker Ave.

Po mši svaté bude v sále poutní beseda. Ve stáncích budou vystaveny k prodeji knihy (nový životopis sv. Jana N. Neumanna), růžence, pohlednice, nápoje, perníková srdéčka, okurky, atd.

Prosíme dámy (a kuchaře), aby přinesly pečivo do kuchyně a do stánků. Dobrovolníci k prodávání ve stáncích jsou vítáni.

Přiveďte na pouť děti a mládež, a pozvěte své přátele.

BURLINGTON, ONT., KAN.:

Milí čtenáři a krajané, jak už víte z úmrtního oznámení, které přinesl Hlas Národa, **Chatham ztratil svého faráře.**

*

V pondělí 5. září oslavovala Kanada "Labor Day", svátek práce. I nic netušící chathamští farníci slavili tento poslední letní "holyday". Farář od sv. Antonína, dp. P. Longin Gaborik, C. C., P. P., dokončil svou pondělní pravidelnou práci, spočítal ofjeru a vše připravil, aby to mohlo být v úterý uloženo do banky.

Kolem 2 hod. odpol. vyjížděl jsem z Burlingtonu směrem k hranicím mezi Kanadou a U. S. A. Okolo 5. hod. jsem se blížil k Chathamu a můj anděl strážnuý mi našeptával: "Zajeď do Chathamu." Nezajel jsem tam, ale pokračoval jsem směrem k Windsoru a Detroitu. Uvažoval jsem: "Až pojedu nazpět, zajedu do Chathamu pozdravit Otce Longina a ctih. bratra Svorada. Blíží se zima, a kdo ví, kdy se opět sejdeme. . . . . " S prvým jsem se již nesešel jako živým, s druhým ano, ale jak truchlivé bylo naše setkání po mém návratu z návštěvy mezi starými krajany v Detroit a okolí.

V St. Elisabeth Nursing Home v Bloomfield Hills, v tento památný svátek práce r. 1977 oslavila pí. Marie Pavliňáková 91. narozeniny. Ve zmíněném ústavu jsem celebroval s ndp. biskupem Imishem mši sv. na poděkování za těch 91 let. pí. Pavliňákové a brzy tentýž věk pí. Metodky, Míkové, tamtéž. Na zpáteční cestě jsem se zastavil u krajanů p. a pí. Jan Šišpera, ale nebyli doma; pokračoval jsem v návštěvách a zastavil se v Dearborn u pí. Magdy Heřmanové, ale ani ona nebyla doma. Za světla jsem opustil Spoj. státy a myslím si: "Zajedu do Windsor a navštívím p. a pí. Josefa Čambalu; nestalo se. "Zajedu do Dresden popřát pí. F. Novotné k 75. narozeninám." Můj anděl strážný mi stále připomínal: "Musíš jet do Chathamu." A tak jsem konečně uposlechl vnitřního hlasu a do Chathamu jel. Bylo po 9. hod. večer, 6. září. Dojel jsem a zaklepal na dveře. Bratr Svorad mi otevřel a pustil mě do fary. Byl jsem překvapen, neboť jsem viděl nějakou zvláštní schůzi: dp. generála řádu Těšitelů, jehož byl Otec Gaborik členem, p. a pí. Antonína Vajdíka st., p. Baďuru, p. Mojžíše, ale nikde nebyl farář, Otec Longin. Pozdravil jsem všechny a zažertoval, ale všichni byli vážní. Na mou otázku: "Kde je Father?" odpověděl překvapeně bratr Svorad: "Vy nevíte? Father je mrtev, včera ve 2. hod. odpoledne padl a byl konec." Zůstal jsem jako omráčen. Nyní jsem začal rozumět, proč můj vnitřní hlas mě hnal do Chathamu. Byl jsem zasažen jakoby bleskem. Okolo 10. hod. jsme se rozešli a chystali se na lůžko. Nikdo z nás nemohl spát. Rána byla příliš veliká. Přemýšlel jsem o mnohých věcech. O tom, jak jsme se s Otcem Gaborikem sešli na Batawě, Ont., dále na jeho mnohostrannou činnost, na jeho starosti a problémy, na mnoho věcí, i na to, kdo převezme osiřelou farnost sv. Antonína? To zatím ví jenom Pán Bůh. Ráno, ve středu 7. září jsem měl v úmyslu jet do Burlingtonu, oznámit to krajanům a vrátit se na pohřeb Otce Longina do Chathamu. Bratr Svorad mi říkal: "Otče, neopouštějte nás. . . " Zatelefonoval jsem do Hamiltonu, aby zrušili večerní děkovnou mši sv., že přijedu až po pohřbu O. Gaborika. Hamiltonští již o jeho odchodu na věčnost věděli, prý mě hledali telefonicky po celém Ontariu, ale já byl tam, kde jsem měl být již v pondělí.

Otec generál, Karel Moravčík, připravil pohřební homilii. Žádal jsem ho, aby ji poslal do Hlasu Národa. Zajisté to udělal (dosud ne, pozn. redakce) a tak se našim milým čtenářům dostane více podrobností o životě Otce Gaborika a o jeho plodném řeholním i vlasteneckém kněžském životě.

Ráno po mši sv. jsem zajel do pohřebního ústavu p. T. Brady Hinnegan v Chathamu. Otec Gaborik ležel v rakvi oblečen do kněžských rouch, připraven, aby celebroval věčnou mši sv. se svým Mistrem a Velekněžem Ježíšem Kristem v království míru a blaženosti. Odpoledne bylo tělo Otce Longina převezeno do kostela sv. Antonína. Květy kolem Lurdské jeskyně vítaly svého faráře a jen zářily v jasu krásného pozdního letního odpoledne. I ptáčci jakoby se shromáždili okolo Lurdské Panny Marie, prozpěvovali žalmy, jejichž notě a smyslu lépe rozuměl náš drahý zesnulý než my, obyčejní lidé, žijící ještě tento pozemský život.

Školní děti ze školy sv. Ambrože vítaly kněze a ctitele Božského Srdce Páně. Každý 1. pátek jim Otec Gaborik sloužil mši sv. ke cti Božského Srdce a podával sv. přijímání. Tentokrát ho děti viděly oblečeného jakoby ke mši sv., ale on k nim už nemluvil. Otec Šach přivítal rakev s farářovým tělem v kostele, zazpíval žalm a pokropil svěcenou vodou. Rakev byla opět otevřena před oltářem a ctih. bratr Svorad postavil před rakev hořící svíce; velikonoční paškál, kalich se štolou a s misálem, znaky kněžského úřadu. Auta přijížděla po celé

odpoledne. Mnozí přátelé a farníci zanechali své práce a spěchali naposledy pohlédnout do pokojně vyzírající tváře Otce Gaborika.

Sv. růženec se konal v 8 hod. večer. Modlil se ho Otec J. V. Šach anglicky, česky a slovensky, a rozloučil se se zesnulým spolubratrem a přítelem krátkým proslovem česky a anglicky. Kostel byl přeplněn. Dojeli i přespolní pí. Šmídová z Batawy s dcerou Olinkou, Dajčarovi, též z Toronta, Jarosl. Janda, farář od sv. Václava, přátelé ze všech končin Ontaria, lidé mnohých národností. Svíce hořely před oltářem dlouho, mnoho lidí zůstalo i po sv. růženci, mnozí jako by chtěli zůstat přes noc, nemohli se rozloučit. Mnoho srdečných a upřímných slz bylo vyroněno z očí věřících a přátel. Otec Gaborik již nepotřeboval lidských sympatií, ale modliteb; jeho úkol na tomto světě byl splněn a jeho odchodem prořídly řady našich kněží, působících mimo vlast. Letošní rok zasáhl do našich kněžských řad zvláště krutě; kdo nastoupí na jejich místa? Musíme se vytrvale modlit za kněžská a řeholní povolání. "Proste a bude vám dáno, tlucte a bude vám otevřeno. . . " Věříme této Pánově výzvě, či nám dosud víra chybí, nebo jsme líní prosit? Musíme se vzpamatovat a tlouci na nebeské brány, aby se otevřely, aby Bůh poslal svého Ducha, aby se svět změnil, aby mladí lidé poznali, že je i jiný a radostnější svět než je svět, jaký slíboval Presley: "V mé muzice a tanci budete věčně mladí. . . ."

Ve čtvrtek o 11. hod. ráno se sjelo mnoho kněží a sešlo mnoho lidu k poslednímu eucharistickému pozdravu s Otcem Gaborikem. Celebrantem byl ndp. biskup John Michael Sherlock. Koncelebrovali Otec generál K. Moravčík, O. J. Šach, Otec Svatopluk Rus, Otec A. Špaček, O. F. M. Cap. a 2 kanadští kněží. Čtení anglické četli angličtí koncelebranti, české Otec J. Šach. Homilii a eulogii přednesl Otec K. Moravčík. Po mši sv. poděkoval biskup Sherlock Otci Gaborikovi a Otci generálovi, K. Moravčíkovi, za služby, které Těšitelé prokázali londonské diecési; děkoval i našim věřícím a jinonárodním, že se přišli se zesnulým zasloužilým knězem rozloučit. Učinil tak jménem sídelního biskupa ndp. G. E. Cartera. Pak se dlouhý průvod pohnul k hřbitovu.

Modlitby na hřbitově vykonal Otec J. Šach za přítomnosti ndp. biskupa. Nad hrobem se s Otcem Gaborikem rozloučili: za osadu sv. Antonína p. Ant. Vajdík, st., za Cleveland p. Hyvnar, za Batawu p. Ota Dajčar, Otec Jar. Janda za kněze a politické vězně. Po proslovech byly zapěny hymny: "Kde domov můj" a "Nad Tatrou sa blýská". Tělo Otce Longina Gaborika bylo pak uloženo do kanadské půdy vedle Otce F. Dostála, S. J., který zemřel 18. září 1975, R.i. P.

MICHAL STREJDA:

CHTĚL JSEM VIDĚT KRAJ SVĚTA, KUDY CHODIL TEN Z NAZARETA

Z cestopisu našich mladých krajanů-exulantů, kteří po sovětské okupaci Československa v srpnu 1968 vylétli z klece do světa.

(Pokračování z min. čísla)

Cestou křížovou

Okolo třetí hodiny odpolední jsme měli sraz nedaleko chrámové plošiny na místě bývalé pevnosti Antoniovy, odkud začíná "via Dolorosa", neboli Křížová cesta se svými čtrnácti zastaveními. Všude je plno lidí a italský františkán s mikrofonem a zároveň s reprodukorem přes rameno zahajuje každopáteční putování. V těchto místech tedy byl Ježíš nespravedlivě odsouzen! A to už se těžko pohybujeme úzkou uličkou a hned se zastavujeme na místě, kde Kristus přijal kříž na svá ramena a tak postupujeme přes ta známá místa — zde poprvé padl pod křížem, zde se setkal se svou matkou a zde jediný Šimon z Kyrény mu pomohl nést kříž. Zastavujeme u kostelíka sv. Veroniky, která našemu Pánu otřela zpocenou a zkrvavenou tvář a již se opět prodíráme dál chaosem starého města. Zde Kristus upadl podruhé, tamhle ještě napomínal plačící ženy a to už se dostáváme k devátému zastavení, kde Ježíš padl pod tíží kříže potřetí. Protože cesta dále je zastavěna, musí se celý zástup trochu vrátit a to už vcházíme do chrámu Božího hrobu a vycházíme na Kalvárii. Zde byl Kristus vysvlečen a přibit na kříž, zde umřel za naše hříchy, zde bylo položeno jeho mrtvé tělo do náručí matky. A potom již jen sestup dolů, k Božímu hrobu, kde toto naše putování končí! Opravdu?

Vrátili jsme se ještě trochu ke kostelu sv. Anny (matky Panny Marie), kde nedaleko jsou vykopávky rybníku Betesda, kde Ježíš uzdravil chorého (Jan 5, 1-15). Z textu Písma se zdálo nepředstavitelné, že by mohl existovat rybník s pěti podloubími (jak je psáno) a ono to bylo zcela nedávno potvrzeno vykopávkami. Také takto bylo odhaleno místo Lithostrotos (vydlážděno kamenem — nedaleko byl Ježíš pro nás bičován a trním korunován), kde bylo vysloveno Pilátovo "Ecce Homo!" Je to místo nyní v podzemí, kde byly odkryty velké načervenalé kvádry, podle kterých tento vydlážděný prostor dostal jméno. Opět trochu z mnoha skutečností, že moderní věda pomáhá odhalovat a potvrzovat pravdivá slova Písma!

Večer jsme ztrávili procházkou ke Zdi nářků a potom chůzí podél jižních hradeb s možností pohledu na množství světel v místech, která jsme dopoledne navštívili.

V Betlémě

V sobotu ráno jsme vyjeli autobusem směrem na jihozápad a po chvilce jízdy jsme přijeli do Betléma. Nad místem Narození stojí původní basilika, vystavěná v r. 325, která asi jako jediná přežila řádění Peršanů v r. 614 díky obrazu tří králů, ve kterých poznali své soukmenovce.

Původní vchod do chrámu byl zazděn velkými kameny a byla ponechána pouze malá branka, kterou se dnes každý musí protáhnout řádně sehnut. Toto bylo uděláno proti pohanským hordám, jejichž oblíbenou "zábavou" byla jízda na koních či velbloudech po tělech modlících se křesťanů. Ale to už jsme spěchali na to památné místo, po schodech dolů a hned jsme viděli nalevo označené místo narození našeho Pána a kousek dále, ještě níže, místo, kde byl dán do jesliček. Na tomto místě byla opět sloužena naše mše svatá a zazpívány české koledy, i když venku pražilo slunce. Zde tedy je počátek Kristova pozemského žití! Škoda, že je tu opět východní výzdoba — mnoho olejových světel a tím i kouře, vše tmavé a celkový dojem spíše skličující, protože každá odnož církve tam chce mít kousek místa — pro sebe. Místo narození je označeno takovým mramorovým sluncem či hvězdou ve dlažbě s nápisem: "Tady se stalo Slovo tělem." A dokola jsou výklenky s oltáři různých křesťanských východních církví, aby se nehaštěřily, která je tomu narozenému Božímu Synu blíž. (Inu, jako při těch dnešních mezinárodních konferencích, kde se dlouho lidé dohadují o formě stolu, za který jsou ochotni zasednout a diskutovat o "míru".)

O to nádherněji na mne zapůsobila uprostřed políček krásná kaplička na Poli pastýřů, postavená nedaleko jeskyně, kde pastýři uslyšeli to známé: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!" (Lk 2, 8-20). Odtud tedy spěchali nahoru do Betléma, který je odtud na kopečku a v září slunce svítí svou bělostí. Opravdu krásný pohled.

A z polí zase zpět a volný čas do oběda jsme strávili prohlídkou městečka. Oběd byl u františkánů, kde jsme se též setkali s jedním řeholníkem (Polák), který nám vyprávěl o tom, jak žijí, jak se připravují na vánoce a jak mají dvě figurky Ježíška — jednu pro místo narození a druhou do jesliček, aby už mohl v sedě "přijmout" poctu tří králů. Ukázal nám též podzemí, kde je stará basilika propojena s jejich klášterem a kde každý den konají procesí od místa narození. Je zde k prohlédnutí i jeskyně, ve které delší dobu žil a pracoval sv. Jeroným, církevní Otec a překladatel Písma a kde potom byl i pochován, než jeho ostatky převezli do Říma.

U Lazara, Marie a Marty v Batánii; Jericho a Kumrán

Odpoledne opět rychle zpět do Jerusaléma a znovu pár kilometrů, ale tentokráte na východ a jsme v Betánii, v místě, kam často Ježíš chodil ke svému příteli Lazarovi a jeho sestrám Martě a Marii. O kousek výš je Lazarova hrobka, odkud Ježíš povolal zpět k životu již čtyři dny mrtvého Lazara (Jan 11, 17-44). Pro nedostatek času jsme si hrobku ani neprohlédli a už jsme sjížděli autobusem pořád dolů Judskou pouští směrem na východ, do hluboké prolákliny Mrtvého moře, které leží skoro 400 metrů pod úrovní mořské hladiny. Cestou jsme viděli sem tam kočovné beduiny s velbloudem pod špinavou plachtou, moře písku, sem tam i zbytky vojenské techniky a též vyhloubené části protitankového příkopu ještě z 2. svět. války. Neustálým "sjezdem" dolů se za námi Olivová hora tentokrát opravdu proměnila na zdejší poměry ve velehoru při pohledu z tohoto "dolíku". Zase jsme minuli označení "Mořská hladina" a nedlouho poté jsme objevili v dáli napravo hladinu toho divného moře, ale my zatím zabočili doleva a vjeli do Jericha. S ním, jako s městem, je to dost složité, neb byla tři města — staré, nejstarší a dnešní, ale s tím si nechci moc lámat hlavu; jedno je ale jasné — je to krásná oáza uprostřed moře písku, všude plno květů a zeleně, přímo neskutečné. Podívali jsme se na nejstarší vykopávky — zbytky hradeb ze 7. tisíciletí př. Kr. Vše je opravdu úchvatné, ale to už většinu nás žene touha vyzkoušet proslavené nejslanější moře. Ještě se zastavujeme u Kumránu — opět slavné vykopávky a naleziště známých rukopisných kumránských svitků, na kterých je text i ze Starého zákona a který se shoduje s překladem dnešním, i když tyto svitky byly nalezeny r. 1950, těsně po skončení války a přitom jsou staré asi dva tisíce let. A už jsme tedy na severním břehu Mrtvého moře, nedaleko vidíme i trochu zeleně, která označuje ústí a zakončení řeky Jordánu, ale tam už je hranice Jordánska a tak tam se nesmí. Přístupná je pouze tato západní část pobřeží, která byla získána teprve nedávno a je podstatně hůř vybavena než Israel, stálá rekreační oblast v jižní části (soudím tak dle prospektů).

(Dokončení v příštím čísle)

Po pořbu se všichni našinci sešli v hale pod kostelem. Starostlivé chathamské hospodyňky se rozloučily se svým farářem okázale. V tichosti připravily jídla pro stovky lidí, a jaká jídla! Ještě si mnozí (včetně pisatele) odnášeli výslužku. Pán Bůh vám všem, drahé hospodyňky, odplať za vaši péči a ochotu, prokázanou vašemu milému faráři, Otci Longinu Gaborikovi.

Nemohu si vzpomenout na jména nosičů rakve. Byli to chathamští osadníci, zakládající členové osady. Pán Bůh vás, pánové, odměň! Pan Vajdík řekl v proslovu nad rakví: "Modleme se k sv. Antonínovi, abychom nezůstali sirotky. . . ." Ano, bratři a sestry, modleme se!

My v Hamiltoně—Burlingtoně jsme měli mši sv. za Otce Longina v neděli 11. září. V neděli 18. bude za Otce Fr. Dostála.

Dne 4. září bylo manželům Hrašovým požehnáno při nedělní mši sv. jejich zlatému manželství. Sv. Otec jim poslal papežské požehnání. Přejeme jim ještě dlouhá léta společného života. Ad multos annos!

V neděli 25. září oslavíme svátek ochránce a patrona našich zemí sv. Václava. Přejeme všem Václavům, našemu milému Otci Václavu Michaličkovi, OSB., hojnost Pánových milostí a dobrého zdraví.

15. a 16. října bude naše podzimní **duchovní cvičení.**

J. V. Šach, misionář

HLEDÁ SE —

JOHN MAREK, rodák z obce Veřovice pod Frenštátem. Jeho poslední známé bydliště bylo v Kanadě (snad: 243 Butter Str., Woodstock, Ont.). Chce s ním vejít nutně ve spojení v důležité záležitosti jeho přítel z Kalifornie. — Kdo byste o hledaném krajanu věděl, řekněte mu laskavě, aby se dopisem přihlásil v redakci H.N. Anebo: Kdo jste se s ním sešli, a víte, kam se odstěhoval, napište nám laskavě sami. Ze srdce vám za tuto službu děkuje

redakce

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Nadšení Pařížanů pro Dona Boska je jednomyslné a neodolatelná příležitost, vábící zástupy k němu, je něco zázračeného, je bezděčnou a přímou odpovědí našim nevěrcům, chlubícím se neustále, že jednají ve jménu lidu. Všechna úcta, Donu Boskovi vzdávaná lidem, je vzdávána jako člověku Božímu, lid se chce nasytit pohledem na člověka, plného víry a zbožnosti. Největší kostely, sv. Magdaleny, sv. Sulpicia, sv. Klotildy, jsou malé a nepojmou množství, které chce býti na Boskově mši sv., s nim se chce modlit a od něho chce býti žehnáno. Víc po něm lidé nechtějí.

Zástupy, které jsme nedávno vídali okolo faráře arského, přicházely pro rozhřešení. Don Bosko neodmítá ovšem hříšníků, ale zástupy pařížské, vidouce, jak se vše okolo Dona Boska jen hemží, chápou, že nemá kdy, aby poslouchal jejich zpovědi, a nechtějí nic, leč jeho požehnání a modlitbu. Každý touží, aby Boskovo požehnání sestoupilo na jeho vlastní soužení a na jeho vlastní bolest. Dobrotivý kněz vyposlouchá všechny, zajímá se o všechny a vyprošuje pro všechny ochranu Panny Marie Pomocnice. Nenáleží sobě, nýbrž všem prosebníkům. Je tu pro ně, pro jejich utrpení, pro jejich útěchu a naději. Utěšuje, žehná, povzbuzuje, nestará se o množství lidu, tlačícího se kolem, nýbrž pozorně naslouchá jedině tomu, který s ním mluví."

Figaro přinesl o pobytu Dona Boska tyto zprávy:

"Celý týden mluví se mezi zbožným světem jen a jen o Donu Boskovi a o jeho Díle. Italský sv. Vincenc z Pavla přišel na několikadenní pobyt do Paříže. Před domem, kde bydlí, stojí ustavičně řady povozů, den jak den po celý týden. Nejvznešenější dámy přicházejí prosit Dona Boska o modlitbu za sebe anebo za své drahé. Vypravuje se také o zázracích Donem Boskem vykonaných. Je to nepatrný člověk, prostého a skromného vzhledu, není na něm nic strojeného, okázalého, jeho řeč je jednoduchá, prostá."

Podobně psaly o Donu Boskovi i ostatní pařížské listy té či oné barvy, Clairon, Liberté, Pelerin, Gazette de France, Monde, Gil Blas, France Illustrée, la Croix a jiné.

Hned po příchodu do Paříže představil se Don Bosko arcibiskupovi kardinálu Guibertovi. Ke konci dlouhé audience pravil kardinál: "Promluvte jen o svém díle v chrámě sv. Magdaleny a uvidíte, jak velkomyslně vám posluchači přispějí."

"Neosmělím se, Eminence, v Paříži francouzsky kázat, má franština není správná, bude za mne mluvit někdo jiný."

"Ne, ne, vy sám musíte mluvit, Paříž uvěří jen vám. Běžte na kazatelnu jen s důvěrou, žehnám už napřed vaší námaze."

V sobotu 28. dubna sloužil Don Bosko mši svatou u Panny Marie Vítězné. Půl hodiny před mší svatou byl kostel už tak přeplněn, že se nebylo možno dostat dovnitř. Kterási paní vysvětlovala nával takto: "Víte, to bude mše pro hříšníky, ale bude ji sloužit svatý."

V neděli odpoledne měl Don Bosko mluvit u sv. Magdaleny. O dvou hodinách byl kostel tak naplněn, že jej museli policejně uzavřít. Lidé se tísnili i na stupních hlavního oltáře. Lavice a klekátka se musely vynést z kostela ven. Don Bosko pak mluvil. Nemluvil nijak zvláštně. Jeho franština nebyla právě mluvnicky správná a četní posluchači jí dobře nerozuměli, k tomu mluvil Don Bosko hlasem už zesláblým, pomalu, bez veškeré vervy. Řečnicky ani postavou neuchvátil, ale uchvátil svou skromností a srdečností. Když po promluvě byla sbírka na salesiánské Dílo, sebralo se v několika minutách 10.000 franků.

Dne 3. května sloužil Don Bosko mši sv. u sv. Klotildy. Po mši sv. přijímal v sakristii návštěvy. Stál tam, opíraje se o skříň. Za nějakou hodinu pravil markýzi Franquevillovi: "Jsem už velice unaven, nechť lidé mnoho nemluví, nechť každý řekne jen slovo, co chce." Přijato. Lidé šli řadou okolo Dona Boska a říkali: "Modlete se za mne." — "Moje matka je nemocná a odporoučí se vám." — "Dejte mi medaili." — "Poproste Pannu Marii, aby mi pomohla v té a v té záležitosti." — Tak prošlo kolem za minutu asi čtyřicet lidí. Každý dostal medailku Panny Marie Pomocnice. Po dvou hodinách řekl Don Bosko markýzovi: "Podívejte se, kolik jich stojí ještě před sakristií." — Markýz se vrátil a pravil: "Tak ještě 500 jich bude." Poslali Donu Boskovi pro šálek kávy a zase procházeli další lidé řadou okolo. Po hodině se tázal Don Bosko znova: "Čeká jich ještě mnoho?" Markýz se šel podívat a hlásil: "Stojí jich tam aspoň tisíc." Tu řekl Bosko: "Musíme skončit, už mi nohy vypovídají." — Přišel farář a odvedl Dona Boska postranními dveřmi do fary. Zástup obklíčil faru a křičel: "Kde je Don Bosko? Chceme vidět Dona Boska!"

Odpoledne přijímal Don Bosko návštěvy obyčejně v paláci Senilhac v ulici Ville-l'Eveque čís. 27. Kteréhosi odpoledne přišel trochu pozdě. Palác byl již očekávajícími naplněn. Don Bosko prosil, aby jej pustili po schodech nahoru. — "To by tak bylo," bránili se lidé, "měl jste, důstojnosti, přijít dříve, já mám číslo patnáct, já dvacet. Počkejte, až na vás přijde řada." — "Ale jestliže mě nepustíte, nemůžete mluvit s Donem Boskem." — "Pročpak?" — "No, proto, že Don Bosko jsem já." — Lidé mu však neuvěřili, nepustili jej, a Don Bosko musel odejít.

Pozdě večer vracel se Don Bosko do hotelu. Tam sedm sekretářů vyřizovalo jeho poštu a čekalo na podpisy důležitých listin. I tam ještě až dlouho do noci chodily návštěvy kněží, nekněží, věřících i nevěřících. Mezi návštěvníky Boskovými byl i slavný básník Viktor Hugo. Don Bosko popisuje jeho návštěvu takto: "Pročekav v předpokoji asi tři hodiny, přišel ke mně asi o 10. hodině večer. Představil se takto: Nelekejte se mne, pane, jsem nevěrec, a proto nevěřím ani ve vaše zázraky, o nichž někteří lidé vypravují. Odpověděl jsem: Nevím a nechci ani vědět, s kým mám čest mluvit, a ujišťuji vás, že bych za nic na světě nechtěl vás donutit, abyste věřil, co věřit nechcete. Nemíním mluvit o náboženství, o němž nechcete nic slyšet, řekněte mi jen: Smýšlel jste tak ve svém srdci po celý svůj život?

V dětství jsem věřil, jak věřili moji rodiče a přátelé, ale když jsem později počal přemýšlet a rozumovat, odstavil jsem náboženství stranou a žil jsem jako filosof.

Co chcete říci slovem: Žíti jako filosof?

Žíti šťastně a nikdy se nestarati ani o nadpřirozeno, ani o život budoucí, kterým kněží strašívají prostý a nevzdělaný lid.

A jak smýšlíte o životě budoucím vy?

Touto řečí nemařme času. O životě budoucím budu mluvit, až jej budu prožívat.

Vidím, že žertujete, ale poněvadž jsme budoucí život vzpomněli, račte mne laskavě vyslechnout. V budoucím životě možná onemocníte.

Ovšem, zvláště ve svém věku pocit'uji plno nesnází.

A nejsou ty nesnáze s to, abyste upadl do nebezpečí života?

Ovšem, nemohu přece uniknout osudu, jenž čeká každého smrtelníka.

A až budete v nebezpečí smrti, až udeří hodinka, abyste odešvel na věčnost?

Vynasnažím se býti statečným jako filosof a nebudu mysliti na nadpřirozeno.

A co vám bude bránit, abyste aspoň v té chvíli nemyslil na nesmrtelnost, na duši a na náboženství?

Nic mi nebude bránit, ale projevem své zbabělosti nechci se státi směšným v očích svých přátel.

Zatím však budete u konce svého života a nebude vás státi nic, abyste se zajímal o svou duši a o klid svého svědomí.

Chápu, co chcete říci, ale necítím potřeby, abych v této věci se ponížil.

Ale, co pak můžete očekávat? Život pozemský bude u konce, o životě věčném nechcete, aby se vám mluvilo, co se pak s vámi stane?

Neznámý svěsil hlavu, zamlčel se a přemýšlel. Já jsem mluvil dále: Vy musíte myslit na velkou budoucnost. Zbývá vám ještě několik okamžiků života. Jestliže jich využijete a vrátíte se k náboženství a k milosrdenství Božímu, budete spasen, navždy spasen, jinak zemřete jako nevěrec, jako zavržený a pozbudete navždy všeho. Řeknu vám to ještě zřetelněji, vám nezbývá podle vašeho mínění nic, nebo očekává vás, podle mé a všeho světa víry, věčné zavržení.

Mluvíte ke mně ne jako kněz, ne jako filosof, nýbrž jako přítel, a neodmítám vaše slova. Mezi mými přáteli se mluví o filosofii, ale nemluví se o veliké otázce, čeká-li nás nešťastná věčnost, či nečeká-li nás nic. Přál bych si, aby se o této věci dobře přemýšlelo, a když dovolíte, navštívím vás ještě.

Mluvilo se pak o jiných věcech a neznámý pán podal mi, odcházeje, visitku se jménem: Viktor Hugo.

Vrátil se ke mně potomního večera o téže hodině a drže pevně mou ruku, pravil: Nejsem takovým, jak byste si o mně myslil. Jen ze žertu jsem se vám představil jako nevěrec. Jsem Viktor Hugo, a prosím vás, abyste mi zůstal dobrým přítelem. Věřím v nadpřirozeno, věřím v Boha a doufám, že umru v rukou katolického kněze, který by odporučil mou duši Stvořiteli."

Dva roky potom, v květnu 1885, Viktor Hugo umíral. Prosil snažně o katolického kněze. Ale proti zásadám svobody svědomí, které tehdy tak byly hlásány a současně šlapány, nebyl katolický kněz k umírajícímu puštěn. Vypráví se však, kterýsi kněz, osobní přítel Viktora Huga, udělil mu rozhřešení s balkonu protějšího domu.

Kromě Viktora Huga navštívilo Dona Boska ještě mnoho jiných a jiných volnomyšlenkářů a bezbožců a nikdo návštěvy nelitoval.

Z Paříže zajel Don Bosko do Amiensu a pak do Lille, kde byl téhož roku zřízen salesiánský ústav.

Po čtyřech měsících, dne 31. května, vrátil se Don Bosko na smrt unaven, ale úspěchem cesty potěšen, z Francie do Turina. Již do Francie byl za ním poslán telegram z Frohsdorfu u Vídně, že tam leží těžce nemocen hr. Chambord, poslední potomek bourbonský a pretendent francouzského královského trůnu.

(Pokračování příště)

Idi Amin nemilosrdně drtí své odpůrce

Nairobi. — Rozhlas z Kampaly, hlavního města Ugandy, oznámil, že 12 vysoce postavených Ugand'anů bylo vojenským soudem odsouzeno k smrti zastřelením, protože prý připravovali státní převrat, při němž měl být Idi Amin zbaven vládní moci a svržen do propadliště nenáviděných diktátorů.

U.S. vláda se pokouší pomocí západoněmeckého velvyslanectví v Kampale objasnit osud tří Američanů, kteří prý byli na rozkaz presidenta Idi Amina zastřeleni a pak dodatečně ještě st'ati. Stejný osud prý potkal tři Ugand'anky, které "sdílely" s Američany hotelové pokoje. Nakonec dal Amin popravit i lékaře, který "odborně" provedl uříznuti hlav Američanům. Otec jedné z Ugand'anek, která byla přítelkyní Američanů, to Aminovi vytkl a byl za to také ihned popraven. Zprávu o tom přinesla do Keně ugandská nemocniční ošetřovatelka Monica Nansamba, které se podařil útěk za hranice.

Spoj. státy zůstávají první vojenskou mocností světa

Washington. — Podle studie, vykonané péčí CIA, právě uveřejněné kongresním výborem, zvaným "Joint Economic Committee", Sovětský svaz je pozadu za Spojenými státy ve většině druhů moderních zbraní, zejména v oborech válečného letectva a dálkových střel; navíc jsou Sověti pozadu zatím všude, kde jsou uplatněny kompjútry a elektronika. Čína je dnes asi 20 let pozadu za Sovětským svazem; její strategické rakety a mezikontinentální střely se podobají sovětským typům z padesátých let. Kromě toho dnešní Čína trpí značnými hospodářskými potížemi, v důsledku svého marxistického hospodářského systému

Cleveland News

St. Wenceslaus Day will be celebrated at Karlin Hall, 5302 Fleet at the weekly Bond Concert on the feast of St. Wenceslaus September 28th. The Hank Leibold Combo will play beginning at 7:30 P.M. St. Wenceslaus is the Patron Saint of old Bohemia. Karlin Hall was founded in 1936 by Bohemian immigrants living in S.E. Cleveland.

Thanks

Joe Kocab, 883-4760

FOR RENT —

4 Rooms — Unfurnished, 1st Floor. Prefer young couple. Call 762-2510.

VOICE OF THE NATION

Czech Film Director Nemec comes to Facets Multimedia October 1

Often considered the most original and innovative filmmaker to emerge from the prolific flowering of the cinema in Czechoslovakia during the 1960's called the Czech New Wave or the Czech Film Miracle comes to Facets Multimedia Center, 1517 West Fullerton Avenue, Chicago, on Saturday, October 1st. Jan Nemec is the director of three feature-length films, and an extremely controversial director whose films have repeatedly been banned in Czechoslovakia, and, conversely, received awards at numerous international film festivals. Nemec will conduct a workshop/seminar on his films, and on filmmaking in Eastern Europe at Facets Multimedia on Saturday, October 1 at 9 p.m. The workshop will include a screening in its American premiere of Nemec's latest film, Reflections on my own death (Germany, 1976-77), and consist of a discussion between Nemec and the audience, lead by a panel which includes Michael Rabiger of Columbia College, film-teacher/author Robert Edmonds, and Milos Stehlik, film program director of the Facets film programs. The seminar will be preceded by a screening of Nemec's film, A Report on the Party and the Guests at 7 p.m. Admission to the workshop is $2; the workshop is free for those attending the 7 p.m. A Report on the Party and the Guests Screening.

Banned on its release, banned since its release, and banned recently for all time in Czechoslovakia, A Report on the Party and the Guests is a brilliant allegory about the willingness of man to conform, and on the restrictions of freedom. A group of people on a picnic are confronted by strangers, interrogated, and led to a formal outdoors banquet. Nemec's film is a deep probing into the rationalizations which lead the 'guests' to accept bondage. Ivan Vyskocil, Jiri Nemec, Jana Pracharova star, and Evald Schorm, a controversial director himself, plays the only guest who escapes. The film will also be shown in a repeat screening on Sunday, October 2nd at 6 p.m.

Diamonds of the Night, Nemec's first feature-length film, was some five years in preparation, and is based on a short story by Czech writer Arnost Lustig. Awarded the Grand Prix at the Mannheim Film Festival, Diamond of the Night is an expressionistic work with surrealist overtones, a technically brilliant study of two Jewish boys who escape from a transport train to a concentration camp. They are ultimately hunted down by a group of senile home-guardists. The film goes beyond the theme of war and anti-Nazism to concern itself with man's struggle to preserve human dignity; Nemec's intercutting of the boys' dreams, hallucinations and nightmares is brilliant. Diamonds of the Nights will be shown on Friday, September 30th at 7 and 9 p.m.

Nemec's most recent film was released in 1967; since that time, Nemec has not been allowed to work in Czechoslovakia. Martyrs of Love, award-winner at London, Mannheim, Locarno and Chicago Film Festivals, is a surrealistic comedy about three people in their quest for love. "This is the Czech equivalent of the kinkiest, most eclectic new American cinema — a nearly silent movie in the golden twenties manner," wrote Bruce Williamson in Playboy, "a lyrical testament to the movies — to Sennett, Chaplin, Keaton, Griffith, Renoir, Truffaut, Antonioni, and to just everybody else who has made a movie of any importance." In the first of the three episodes in the film, a junior clerk seeks sex and companionship from a free-wheeling woman and winds up rejected by the world except for his adding machine; in the second, a woman fantasizes herself into a grand relationship with an aristocratic dignitary only to be betrayed by her daydreams; in the third, an orphan stumbles into a menage of old people and finds himself absorbed into their egocentric circle. Martyrs of Love will be shown on Sunday, October 2 at 4 and 8 p.m.

Admission to each single film is $2. For further information, call Facets Multimedia at 281-9075.

This program is made possible, in part, by a grant from the Illinois Arts Council, and by consideration from Audio Brandon Films, Inc., and New Line Cinema Corporation.

The Nemec visit is a part of a tour arranged by Nemec by Facets Multimedia, which will also include visits to Milwaukee, Wisconsin, Champaign-Urbana, Illinois, and Minneapolis, Minnesota.

For further informations contact M. Stehlik, 281-9075.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

GETTING BACK TO BASICS

Our nation's 200th birthday contributed to at least a brief patriotic surge and a call to hold fast to our national heritage. But as the Bicentennial fades away into our scrapbooks, we must think upon the foundation of our first 200 years and examine the possibilities of our next 200 years.

Although it would be pleasing to the ears to say that our recent Bicentennial was a cure-all for what we lacked in patriotism and citizenship, yet the fact is that the degree of internal problems confronting us has never before been more intense.

Our role as a super power and as a defender of human rights and individual freedom is constantly challenged by those who would replace our system with a totalitarian form of government.

While the Communists used military encroachment and physical force to ensure that their peoples remained loyal, while we at the same time let insurgents and terrorists use the words "freedom" and "liberation" as camouflage in wars against free nations.

We have compromised the freedom of other peoples to avoid embarassing our enemies, following the policies of 'detente,' regardless of cost in terms of individual freedom.

Were it not for the entry of the United States armed forces in the second of this century's great wars, all free nations except those on the North American continent would likely have been still today subjected to the Nazi tyranny of Adolph Hitler and his henchmen.

But now we are handing the Russians, on the proverbial silver platter, a substantial advantage in the strategic warfare of land and sea missiles by agreeing to the 'detente'-oriented SALT I agreement, which set a precedent we have not broken away from yet.

In 1966 we had more than 900 intercontinental ballistic missiles, and the Russians had less than 300. Now they have more than 1,500 and we have barely a thousand. In sea-launched missiles, we had a 600 to 100 lead in 1966. Now, ten years and several SALT discussions later, the Russians have 200 more than we do, as well as having almost twice the number of our submarines capable of launching the SLBM's.

We go about our daily activities thinking that our defense is impervious to attack. But, in reality, the Russians have ready missiles which have the capability of destroying two-thirds of our population and industrial areas. Our defense? None against this particular type of missile. And the Soviets have more than 500 of them.

The areas in which we once had advantages are being SALTed away. Or to make matters even more confusing, we are detrimentally liberal with our scientific advances, and most of our advances are equalized or bettered in a short amount of time. The Russians are busily engaging in expanding their military storehouse and concentrating heavily on exceeding the American levels of all offensive and defensive mechanisms.

The U.S.S.R. is s step away from production of a much greater MIRV-equipped sea-launched missile than those made and used by the U.S. In addition, the Russian missiles being produced with the strategic re-entry vehicle warheads have greater firepower than ours

9th International Congress SVU

The Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America announced the 9th International Congress to be held in Cleveland, Ohio on the modern campus of Cleveland State University. The Congress will include individual presentations, symposia and panel discussions regarding matters centering on Czechs and Slovaks. In addition, this will be expanded to encompass valuable contributions of general interest which the members of the Society can offer to the Congress through their work in their fields of specialization; therefore a person of Czech or Slovak ancestry, who is a specialist in a science might present a paper which would be of interest to everyone and not just Czechs or Slovaks. For those who prefer to present papers on matters concerning Czecho-Slovakia, we would like to suggest — but by no means limit — contributions for discussion on the following:

Slovakia: Politics, Economics and Culture Today;

Prague Spring, 1968;

Czecho-Slovak Music of the 20th Century;

Status of Sciences in Czecho-Slovakia Today;

Charter '77;

Czecho-Slovakia Economic Trends, 1918—1978;

The Visual Arts Today;

Czecho-Slovak Theater and Film Industry;

20th Century Literature of the Czechs; the Slovaks;

College Programs pertaining to Czecho-Slovakia, Here—Abroad;

Folk Arts of the Czechs; the Slovaks

Carpathian Ukraine General Developments.

Other suggestions for presentations will be welcome.

Please consider this an invitation to participate in the program of the 9th Congress and prepare a presentation in your field of specialization or in the areas suggested. The Congress will be held October 26-29, 1978; however details are being planned now.

For further information write to: 9th Congress, SVU, 3932 West 223, Fairview Park, Ohio 44126. — (216) 333-6114.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

JUSTICE IS STILL WORKING IN AMERICA...

Laport-Sorrentino Associates, Ltd., Attorneys at Law, long established advocates for Czech-Americans in the Chicago area, obtained a record recovery of over $765,000.00 for an eleven year old boy who lost part of his left leg in an accident involving a farm implement. The law firm, whose offices are located at 3339 South Halsted Street, was represented by senior partner Frank Leonard Laport. On the evening of August 18, 1977, a jury returned a verdict culminating a trial that lasted almost one month in favor of Bruce Allen Palmer. The recovery, obtained by Frank Leonard Laport, was recently confirmed as establishing a record high recovery in the State of Illinois for cases involving a single leg amputee. On April 27, 1973, Bruce and his brother Michael were visiting with their neighbor friend, Dale Miller, at Miller Farms, Inc. in Chicago Heights. The boys were playing baseball when Dale's father, Allen Miller, a farmer operating Miller Farms, Inc., invited the children to go with him to pick up a fertilizer spreader from a neighboring farmer. The children accompanied Mr. Miller to the neighboring farm of Edward Kalvelage who loaned Miller a fertilizer spreader which had been manufactured and sold by Avco Distributing Corp. Miller and the children returned to Miller Farms, Inc. with the spreader which they then loaded with chemical fertilizer remaining in another fertilizer spreader which has been leaking. After the Avco spreader was completely filled, the elder Miller asked the children to accompany him into the field to do the fertilizer spreading. Thereupon, Miller hitched the spreader to the tractor and Bruce, Mike, and Dale got up onto the spreader and rode sitting upon the fertilizer. As Allen Miller spread the fertilizer, the hopper of the fertilizer spreader emptied. Now, the children were able to stand in the spreader atop the fertilizer while holding onto a tarpaulin bar. When the spreader was about 50 percent empty, Dale became cold and hollered for his father to stop. When his father stopped the tractor, Dale climbed down from the fertilizer spreader and got into the cab of the tractor with his father. Bruce and his brother Michael remained in the spreader. When the fertilizer spreader was almost completely empty with very little fertilizer covering the bottom of the spreader, several large lumps of the chemical fertilizer remained and because of their size were unable to get down into the spreading mechanism of the spreader. Bruce began breaking up these lumps by kicking them with his left foot. While doing so, his foot was caught by the agitator, a long rod with teeth like devices on it running parallel to the bottom of the spreader, drawing in his leg and entangling it in the agitator. In order to save Bruce's life, his left leg was amputated above the knee.

Laport-Sorrentino Associates, Ltd. filed a lawsuit against Miller Farms, Inc. and Allen Miller, Edward Kalvelaga, Avco Distributing Corp., and International Mineral and Chemical Corp. — the original purchaser of the Avco equipment who subsequently sold it to Edward Kalvelage — alleging Miller's negligence in allowing Bruce to ride in the spreader, Kalvelage's negligence in failing to warn of the danger of the agitator, International Minerals and Chemical Corp.'s placing of a spreader not reasonably safe into the flow of commercial traffic, and Avco's manufacture and distribution of a spreader not reasonably safe for foreseeable use. Early in the trial, Allen Miller and Miller Farms, Inc. and Edward Kalvelage, were dismissed as party defendants upon the payment of $266,000.00 out of insurance coverage of $300,000.00 along with International Minerals and Chemical Corp.'s dismissal for payment of $7,500.00. During the course of the trial, Laport contended that the remaining defendant, Avco be charged with foreseeability that farmers while admittedly not exercising good judgement would get into this spreader while in operation to break up the chemical fertilizer lumps which often form under certain weather conditions. Further, Laport contended that since such activities should have been foreseen and known to Avco, they failed in their duty to manufacture a fertilizer spreader that was reasonably safe. Avco defended contending that under no circumstances could they have foreseen a farmer in the spreader while in operation. The Jury, after deliberating approximately 3½ hours, returned a verdict of $492,000.00 for Laport's client, Bruce.

Thus, Laport's recovery for Bruce marks a new record in Illinois for the loss of a leg with the total recovery amounting to over $765,000.00. This is the second record recovery recently achieved by the law firm of Laport-Sorrention Associates, Ltd. which has previously held the record recovery in Illinois for the death of a Pontiac woman as a result of medical malpractice.

St. Mary's Church in Blenheim, Ont. Celebrate Golden Anniversary

This summer, as usual, we spent part of our vacation with my parents in Blenheim, Ont., Canada. This year, however, we had an extra treat! St. Mary's Church in Blenheim was celebrating its 50th anniversary . It was a memorable occasion for me because that is where I spent my childhood & received my sacraments.

In 1927, Father Ladislaus & Polycarp came to Blenheim to build a church for the ten families that were living there at the time. They literally built St. Mary with their bare hands doing their missionary work at the same time. Mrs. Maher, one of the parishioners kept them well fed so their strength would not give out. The Capuchin Fathers are still in charge of St. Mary's parish. Gone are the traditional pilgrimage of St. Isadore in Mull, St. Anne of the Lake in Erieean, and St. Mary's of Blenheim. Only the memories remain but all the ethnic groups in the parish still work together. The Capuchin Fathers came to Canada from Izegem in Flanderen, Belgium, and Father Ladislaus has even learned Czech in order to serve his parishioners better.

Now, on Aug. 21, 1977, the parishioners sat together in their new church. The concelebrated Mass began at 4:00 p.m. with the Knights of Columbus as the honor guard for the Holy Eucharist. They were followed by the past pastors and visiting priests. His Emminence, the Most Reverend Sherlock followed as he was the main celebrant of the Mass. The mixed choir under the capable direction of Mr. Alphonse De Witte, sang beautifully. After the final blessing, all filed out of the church to continue to St. Machurch to continue the celebration in the St. Mary Hall to St. Mary's Hall.

After a delicious meal served by the Catholic Women's League, the honored guests were introduced. Mrs. Maher who is now in her ninety's was also there. Father Omer De Roo, the present pastor, thanked all 400 people for coming. He also thanked the people for staying together and making the parish what it is today. The province of Ontario was also represented by Mr. James McGuigan & Mr. Elgin Kent who thanked the people for being invited. They praised the people for working together in their Catholic faith and for contributing so much to the small town of Blenheim and its surrounding district. Visiting priests then added their congratulations to the pastor and people on the golden anniversary of their church.

Father Bernard was chosen to represent the past pastor, many of whom were present. It was he who worked so hard with the people to build the modern new church that stands today.

The Auxiliary Bishop of London, Rev. Sherlock, also spoke. He told the people not to keep looking into the past but to look forward. The people should keep working together as they had worked in the past so that St. Mary's would keep on growing.

Mr. Alphonse DeNitte, M.C., then thanked all the people for coming. He then invited them to stay for the social evening which followed. Many of the past pastors intermingled amongst the people recalling names & things they had done together to help make St. Mary's of Blenheim what it is today.

This memorable day was brought to a close for us when Father Anselm Spacek came to my parent's home. Here we reminisced about the past and talked about wordly and not-so-wordly subjects until it was time for Father to go home.

Vera Bursík-Jakubíček

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

St. Wenceslaus Church will celebrate it's Centennial Jubilee

Dear Father Vojtěch:

As I told you in our telephone conversation, we here at St. Wenceslaus in Omaha are celebrating the centennial of the founding of our parish this year. The celebration will take place on Sunday, the 23rd of October at 3:00 P.M. At that time we will have a pontifical concelebrated Mass at which our Archbishop, the Most Rev. Daniel E. Sheehan will preside, and the Bishop of Galveston-Houston, the Most Rev. John L. Mořkovský will give the Czech Homily in addition to being one of the concelebrants. Perhaps you already know that Father Richard Shonka, O.S.B. of St. Procopius Abbey, Lisle, will give the English Homily. Father Richard's mother was married in this church, and he is thoroughly familiar with the roots of the Czech Catholic Church in this area. At the same time he will be representing the Benedictine Order which was responsible for the founding of this parish for our Czech people a century ago in the person of Father Václav Kočárník, O.S.B. Father Kočárník was sent here from St. Vincent's Abbey in Latrobe, Pennsylvania. In historical perspective, this was going on at about the same time that the Czech Benedictines were settling down in Chicago to found an abbey, start a school and establish an apostolate of the press.

The Catholic Church in general, and the Czech Catholics in this country in particular must be eternally grateful to those pioneering Czech Benedictine monks who gave of themselves so generously, and worked so tirelessly as apostles in the true sense of the word so that the Faith among our Czech people would not only be preserved, but given an abundant opportunity to grow and flourish. One has only to look at the large number of vocations to the priesthood and sisterhood that have sprung up from our Czech people right here in the state of Nebraska to see how fruitful that self-sacrificing work was.

In appreciation of the fine apostolic work which you are doing at Velehrad in publishing Hlas Národa I am sending you a check for $100.00 in honor of the one hundred years since the founding of this parish of St. Wenceslaus here in Omaha. Hlas Národa is a wonderful paper and we all pray that it may have a long and fruitful life. This is truly apostolic work that you are doing, Father Vojtěch, and you know very well that the Apostles didn't have a bed of roses. May your work in publishing Hlas Národa bring you many more joys than sorrows.

With every good wish, I remain,

Rev. Anthony F. Túma

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623